

NK-KSE.431.2.3.2023.TW

Pani
Małgorzata Sienkiewicz
Dolnośląski Państwowy
Wojewódzki Inspektor Sanitarny
we Wrocławiu

Wystąpienie pokontrolne

I. Wstęp.

W dniach od 18 kwietnia 2023 r. do 31 maja 2023 r., na podstawie przepisu art. 28 ust. 1 pkt 1¹ ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 190 z późn. zm.) i art. 6 ust. 4 pkt 1² ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 224), w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 2³ ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 338) oraz porozumieniem nr 19 z dnia 25 marca 2014 r. w sprawie powierzenia wykonywania zadań Wojewody Dolnośląskiego jako organu egzekucyjnego w egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym, dla których wierzycielami są państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni działający na terenie województwa dolnośląskiego jakie zawarli Wojewoda Dolnośląski oraz Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu⁴, została przeprowadzona kontrola, której tematem jest realizacja obowiązków wynikających z powyższego porozumienia.

Okres objęty kontrolą obejmował czas od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia rozpoczęcia kontroli. Jest to pierwsza kontrola jaką w powyższym przedmiocie przeprowadził Wojewoda Dolnośląski w Wojewódzkiej Stacji Sanitarno - Epidemiologicznej we Wrocławiu.

Czynności kontrolne przeprowadził zespół kontrolny z Wydziału Prawnego, Nadzoru i Kontroli - Oddziału Kontroli, Skarg i Egzekucji Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego we Wrocławiu w składzie:

- Tomasz Woch – starszy inspektor wojewódzki (przewodniczący zespołu kontrolnego);
  - Aleksandra Grzebieniowska – inspektor wojewódzki (członek zespołu kontrolnego);
- na podstawie imiennych upoważnień nr 37 i nr 38 udzielonych przez Wojewodę Dolnośląskiego w dniu 13 kwietnia 2023 r.⁵
[dowód: akta kontroli str.: 1 – 12, 18 – 34, 42-44]

Kontrolę przeprowadzono zgodnie z zatwierdzonym przez Wojewodę Dolnośląskiego w dniu 22 grudnia 2022 r. *Planem kontroli na I półrocze 2023 r.*

¹ Wojewoda kontroluje wykonywanie przez organy rządowej administracji zespolonej w województwie zadań wynikających z ustaw i innych aktów prawnych wydanych na podstawie upoważnień w nich zawartych, ustaleń Rady Ministrów oraz wytycznych i poleceń Prezesa Rady Ministrów.

² Wojewoda kontroluje organy rządowej administracji zespolonej w województwie.

³ Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny jest organem rządowej administracji zespolonej w województwie.

⁴ Opubl. w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z dnia 10 kwietnia 2014 r. pod poz. 1870, weszło w życie w dniu 25 kwietnia 2014 r.

⁵ Upoważnienie nr 37 – NK-KSE.0030.37.2023.TW, upoważnienie nr 38 – NK-KSE.0030.38.2023.TW

(sygn. NK-KSE.430.7.2022.TW).

Temat kontroli dotyczył realizacji obowiązków wynikających z zawartego porozumienia w sprawie powierzenia wykonywania Dolnośląskiemu Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu we Wrocławiu zadań Wojewody Dolnośląskiego jako organu egzekucyjnego w egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym, dla których wierzycielami są państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni działający na terenie województwa dolnośląskiego.

Kontrola została wpisana w książce kontroli prowadzonej przez kontrolowaną jednostkę.

Wykaz skrótów stosowanych w dalszej części niniejszego dokumentu:

- Dolnośląski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we Wrocławiu – **DWIS**;
- Wojewódzka Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna we Wrocławiu – **WSSE**;
- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny – **PPIS**, a w przypadku konkretnego organu - **PPIS** wraz z określeniem miejsca jego siedziby;
- ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.) – **k.p.a.**;
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 479 z późn. zm.) – **u.p.e.a.**; oraz wydane na jej podstawie:
  - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2016 r. w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 850 – obowiązywało do dnia 29 lipca 2020 r. - **pierwsze rozporządzenie ws. wzorów tytułów wykonawczych**;
  - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej (Dz. U. poz. 968 – obowiązywało od 30 lipca 2020 r. do 19 lutego 2021 r.); - **drugie rozporządzenie ws. wzorów tytułów wykonawczych**;
  - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie przekazywania tytułu wykonawczego i innych dokumentów do organu egzekucyjnego (Dz. U. poz. 1310 - **rozporządzenie ws. przekazywania tytułu wykonawczego**;
  - rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 12 stycznia 2021 r. w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1856 – obowiązuje od dnia 20 lutego 2021 r. - **trzecie rozporządzenie ws. wzorów tytułów wykonawczych**;
- ustawa z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 338) – **u.p.i.s.**;
- ustawa z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1657 z późn. zm.) – **ustawa**; oraz wydane na jej podstawie:
  - rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 2172) – **rozporządzenie ws. szczepień**;
  - komunikaty Głównego Inspektora Sanitarnego w sprawie programów szczepień ochronnych na lata 2018 – 2023 z dnia 31 października 2017 r., 25 października 2018 r., 16 października 2019 r., 26 października 2020 r., 22 grudnia 2020 r., 28 października 2021 r. i z dnia 28 października 2022 r. (opubl. w Dz. Urz. Min. Zdrowia z roku 2017 poz. 108, z roku 2018 poz. 104, z roku 2019 poz. 87, z roku 2020 poz. 90 i poz. 117, z roku 2021 poz. 85 i z roku 2022 r. poz. 113) – **komunikat**, wraz z określeniem dany rocznej jego wydania;
- ustawa z dnia 11 września 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. poz. 2070) – **ustawa zmieniająca**;

- porozumienie 19 z dnia 25 marca 2014 r. w sprawie powierzenia wykonywania zadań Wojewody Dolnośląskiego jako organu egzekucyjnego w egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym, dla których wierzycielami są państwowi powiatowi inspektorzy sanitarni działający na terenie województwa dolnośląskiego, zawarte pomiędzy Wojewodą Dolnośląskim a Dolnośląskim Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym (opubl. w Dz. U. z Woj. Doln. z dnia 10 kwietnia 2014 r., poz. 1870) – **porozumienie**;
- pismo Dolnośląskiego Państwowego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu z dnia 29 marca 2023 r. (znak: EP.1610.1.2023.WP) stanowiące odpowiedź na pismo Wojewody Dolnośląskiego z dnia 21 marca 2023 r. – **pismo z dnia 29 marca 2023 r.;**
- pismo Dolnośląskiego Państwowego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu z dnia 27 kwietnia 2023 r. (znak: EP.1610.1.2023.WP) stanowiące odpowiedź na wezwanie kontrolujących z dnia 18 kwietnia 2023 r. – **pismo z dnia 27 kwietnia 2023 r.;**
- pismo Kierownika Działu Epidemiologii Wojewódzkiej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej we Wrocławiu z dnia 17 maja 2023 r. stanowiące odpowiedź na wezwanie kontrolujących z dnia 27 kwietnia 2023 r. – **pismo z dnia 17 maja 2023 r.;**
- pismo Kierownika Działu Epidemiologii Wojewódzkiej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej we Wrocławiu z dnia 22 maja 2023 r. stanowiące odpowiedź na wezwanie kontrolujących z dnia 11 maja 2023 r. (NK-KSE.431.2.3.2023.TW) – **pismo z dnia 22 maja 2023 r. dot. TW;**
- pismo Kierownika Działu Epidemiologii Wojewódzkiej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej we Wrocławiu z dnia 22 maja 2023 r. stanowiące odpowiedź na wezwanie kontrolujących z dnia 11 maja 2023 r. (NK-KSE.431.2.3.2023.AG) – **pismo z dnia 22 maja 2023 r. dot. AG;**
- pismo Dolnośląskiego Państwowego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu z dnia 19 maja 2023 r. (znak: EP.1610.2.2023.WP), stanowiące odpowiedź na wezwanie kontrolujących z dnia 12 maja 2023 r. – **pismo z dnia 19 maja 2023 r.;**
- pisma powiatowych inspektorów sanitarnych otrzymane w okresie od 16 maja 2023 r. do 5 czerwca 2023 r., będące odpowiedziami na wystąpienie z dnia 12 maja 2023 r. – **odpowiedzi PPIS;**
- pismo Kierownika Działu Epidemiologii Wojewódzkiej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej we Wrocławiu z dnia 26 maja 2023 r. stanowiące odpowiedź na wezwanie kontrolujących z dnia 22 maja 2023 r. – **pismo z dnia 26 maja 2023 r.;**
- pismo Kierownika Działu Epidemiologii Wojewódzkiej Stacji Sanitarno – Epidemiologicznej we Wrocławiu z dnia 7 czerwca 2023 r. stanowiące odpowiedź na wezwanie kontrolujących z dnia 25 maja 2023 r. – **pismo z dnia 7 czerwca 2023 r.**

II. Organizacja kontrolowanej jednostki i zadań objętych porozumieniem.

Siedziba DWIS mieści się we Wrocławiu przy ul. Marii Skłodowskiej-Curie 73/77. Stanowisko DWIS w okresie od dnia 1 października 2007 r. do dnia 4 kwietnia 2023 r. pełnił Pan Jacek Klakočar, natomiast od dnia 5 kwietnia 2023 r. powyższą funkcję pełni Pani Małgorzata Sienkiewicz. Funkcję Zastępcy DWIS od dnia 1 września 2016 r. pełni Pan Jan Zięba⁶.

[dowód: akta kontroli str. 45, 48, 54 - 56, 58]

Zadania objęte porozumieniem, które są przedmiotem niniejszej kontroli, były w całym okresie objętym kontrolą (i nadal są) wykonywane w ramach Działu Epidemiologii

---

⁶ Patrz: załącznik nr 3 do pisma z dnia 27 kwietnia 2023 r.

WSSE mieszczącego się we Wrocławiu przy ul. Składowej 1/3. Kierownikiem ww. komórki organizacyjnej w całym okresie objętym kontrolą pozostaje Witold Paczosa, kierujący i nadzorujący postępowania administracyjne i egzekucyjne prowadzone w ramach kierowanej jednostki⁷. Pracownikami wykonującymi zadania w ramach realizacji porozumienia są w całym okresie objętym kontrolą osoby zatrudnione na stanowisku młodszego asystenta (1 osoba)⁸ oraz starszego asystenta (2 osoby). Zaznaczenia wymaga, iż osoby zatrudnione na stanowiskach starszego asystenta nie miały w zakresie obowiązków wpisanych zadań powierzonych DWIS porozumieniem⁹. Wszystkie z ww. osób posiadają wyższe wykształcenie¹⁰. W toku kontroli ustalono, iż w razie natrafienia na problem wymagający specjalistycznej wiedzy pracownicy WSSE mogli korzystać z wiedzy i doświadczenia osób posiadających wykształcenie prawnicze (radcy prawnego), jak również z oprogramowania prawnego LEX. W zakresie poszerzania wiedzy w zakresie objętym porozumieniem ww. pracownicy WSSE odbywali jedynie narady pracownicze. Inne formy poszerzania wiedzy nie były dostępne¹¹.

[dowód: akta kontroli str.: 45, 49, 54 – 56, 59 – 67, 77, 81 - 82, 85]

W wyniku kontroli ustalono ponadto, iż poza DWIS upoważnienie do podpisywania pism oraz do wydawania aktów administracyjnych w imieniu powyższego organu posiadał również Kierownik Działu Epidemiologii WSSE¹².

[dowód: akta kontroli str.: 46, 54, 68-72]

III. Sprawy poddane kontroli.

III.1. Próba kontroli.

W wyniku działań przedkontrolnych ustalono, iż pomiędzy dniem 1 stycznia 2018 r. a 21 marca 2023 r. DWIS otrzymał od PPIS 380 wniosków o wszczęcie egzekucji. W odpowiedzi sformułowano 204 zawiadomienia o nieprzystąpieniu do egzekucji oraz wszczęto 76 postępowań. Umorzono 3 z nich, 73 są prowadzone, z czego 14 jest zawieszonych. W okresie objętym kontrolą DWIS nie wydał ani jednego postanowienia o nieprzystąpieniu do egzekucji, jak również nie zakończył żadnego z wszczętych postępowań wykonaniem obowiązku. Zestawienie powyższych danych w rozbiciu na lata 2018 – 2023 ujęto w poniższej tabeli.

Tabela nr 1

---

⁷ Patrz: pkt 5 tiret pierwsze szczegółowego zakresu obowiązków pracownika – karta osobowa (zakres czynności) opracowana i zatwierdzona w dniu 17 maja 2004 r., zaakceptowana przez pracownika 2 czerwca 2004 r.

⁸ Patrz: pkt 2 szczegółowego zakresu obowiązków pracownika – karta osobowa (zakres czynności) nr FA-42/Pa-10 opracowana, zatwierdzona i zaakceptowana przez pracownika 11 lipca 2022 r.

⁹ Patrz: karty osobowe (zakresy czynności) nr FO-35/KJ opracowane i zatwierdzone 26 listopada 2012 r., zaakceptowane przez pracowników 29 listopada 2012 r.

¹⁰ Witold Paczosa posiada wykształcenie lekarskie. Pozostałe z osób zatrudnionych w Dziale Epidemiologii WSSE, które zgodnie z załącznikiem nr 1 do pisma z dnia 27 kwietnia 2023 r. realizują zadania objęte porozumieniem, posiadają wykształcenie wyższe (w tym ekonomiczne oraz chemiczne).

¹¹ Patrz: pkt 5 pisma z dnia 17 maja 2023 r. oraz pkt 2 wyjaśnień z dnia 22 maja 2023 r. dot. TW.

¹² Patrz: upoważnienie nr 5 z dnia 20 grudnia 2017 r. (KD.2111.112.2017.KS), upoważnienie nr 2 z dnia 20 grudnia 2018 r. (KD.2111.117.2018.KS), upoważnienie nr 1 z dnia 20 grudnia 2019 r. (KD.2111.124.2019.KS), upoważnienie nr 3 z dnia 18 grudnia 2020 r. (KD.2111.131.2020.KS), upoważnienie nr 4 z dnia 30 grudnia 2021 r. (KD.2111.150.2021.ICH) oraz upoważnienie nr 5 z dnia 12 grudnia 2022 r. (KD.2111.160.2022.MT).

Rok	Oznaczenie rodzaju otrzymanych dokumentów i wydanych rozstrzygnięć							
	Ilość otrzymanych wniosków o wszczęcie postępowań egzekucyjnych	Ilość zawiadomień o nieprzystąpieniu do egzekucji	Ilość wydanych postanowień o nieprzystąpieniu do egzekucji	Ilość wszczętych postępowań egzekucyjnych	Ilość postępowań egzekucyjnych zakończonych w wyniku wykonania obowiązku	Ilość postępowań egzekucyjnych zakończonych umorzeniem**	Ilość zawieszonych postępowań egzekucyjnych***	Ilość postępowań egzekucyjnych w toku
2018	157	127	0	33	0	1-6	2-4	32
2019	189	170	0	19	0	2-2	8-4	17
2020	6	2	0	4	0	0	0	4
2021	4	0	0	4	0	0	4-4	4
2022	16	4	0	12	0	0	0	12
2023*	8	4	0	4	0	0	0	4

* Do dnia 21 marca 2023 r.

** Sposób oznaczenia danych w kolumnie:

Ogólna liczba postanowień – X, w tym:

dla postępowań wszczętych do dnia 29 lipca 2020 r.

X - 1   X - 4   X - 7   X - 10

X - 2   X - 5   X - 8

X - 3   X - 6   X - 9

gdzie liczby od 1 do 10 odpowiadają przesłankom umorzenia postępowania egzekucyjnego wskazanym w art. 59 § 1 pkt 1 – pkt 10 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r.;

dla postępowań wszczętych od 30 lipca 2020 r.

X - 1   X - 4   X - 7

X - 2   X - 5

X - 3   X - 6

gdzie liczby od 1 do 7 odpowiadają przesłankom umorzenia postępowania egzekucyjnego wskazanym w art. 59 § 1 pkt 1 – pkt 7 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym od dnia 30 lipca 2020 r.

*** Sposób oznaczenia danych w kolumnie:

Ogólna liczba postanowień – X, w tym:

dla

X - 1   X - 4

X - 2   X - 5

X - 3

gdzie liczby od 1 do 5 odpowiadają przesłankom zawieszenia postępowania egzekucyjnego wskazanym w art. 56 § 1 pkt 1 – pkt 5 u.p.e.a

W skład próby do kontroli weszły wszystkie 3 umorzone postępowania egzekucyjne. Dokonując doboru próby kontroli spośród ww. pozostałych rodzajów postępowań zastosowano technikę losowania warstwowego, polegającą na podzieleniu ogólnej liczby postępowań na grupy ze względu na ich przedmiot i w ramach tych grup na poszczególne lata, a następnie na wyłonieniu, w ich ramach, postępowań zakończonych nieprzystąpieniem do egzekucji, postępowań zawieszonych oraz postępowań w toku innych niż zawieszono. Zasady wyłonienia konkretnych spraw stanowiących próbę kontroli są następujące:

- 1) wyłonienia dokonano za pomocą metody niestatystycznej z wnioskowaniem matematycznym;
- 2) w sprawach zawiadomień o nieprzystąpieniu do egzekucji z lat 2018-2019 zastosowany został interwał - co 40 postępowań;
- 3) w sprawach zawieszonych postępowań z roku 2019 został zastosowany interwał - co 4 postępowań;
- 4) w sprawach postępowań w toku z roku 2018 został zastosowany interwał – co 15 postępowań;
- 5) w sprawach postępowań w toku z roku 2019 został zastosowany interwał – co 10 postępowań;
- 6) w sprawach zawiadomień o nieprzystąpieniu do egzekucji z lat 2020, 2022 i 2023 (do 21 marca 2023 r.), zawieszonych postępowań z lat 2018 i 2021 oraz postępowań w toku z lat 2020 – 2023 (do 21 marca 2023 r.), z uwagi na ich ilość - nie został stosowany jakikolwiek interwał;
- 7) początkowa sprawa z pkt 2) – 5) oraz sprawy z pkt 6) zostały wskazane przy użyciu losowania random between za pomocą programu Microsoft Office Excell.

Stosując powyższe zasady ustalono próbę kontroli w ilości **25 spraw** (tj. 6,58% wszystkich wniosków, jakie złożono do WSSE w okresie objętym kontrolą), na którą to liczbę składają się:

- zawiadomienia o nieprzystąpieniu do egzekucji w ilości 10 szt. (3,29% wszystkich);
- wszystkie postępowania zakończone umorzeniem tj. 3 szt. (100% wszystkich);
- zawieszono postępowania w ilości 4 szt. (28,58% wszystkich);
- postępowania w toku w ilości 8 szt. (13,56 % wszystkich niezawieszonych postępowań).

Postępowania, jakie składają się na próbę kontroli były prowadzone pod nw. znakami spraw:

- nieprzystąpienia do egzekucji: EP.906.2.16.2018, EP.906.2.74.2018, EP.906.2.125.2018, EP.906.2.35.2019, EP.906.2.99.2019, EP.906.2.141.2019, EP.906.2.183.2019, EP.906.1.6.2020, EP.3151.8.2022 i EP.3151.11.2023.
- umorzone postępowania: EP.906.2.107.2018, EP.906.2.85.2019 i EP.906.2.86.2019.
- zawieszono postępowania: EP.906.2.81.2018, EP.906.2.10.2019, EP.906.2.14.2019, EP.906.1.10.2021.
- postępowania w toku: EP.906.2.78.2018, EP.906.2.108.2018, EP.906.2.15.2019, EP.906.2.65.2019, EP.906.1.2.2020, EP.906.1.8.2021, EP.3151.16.2022 i EP.3151.9.2023.

Postępowanie prowadzone pod znakiem EP.906.2.35.2019 (nieprzystąpienie do egzekucji) było prowadzone przez M. K. Postępowanie prowadzone pod znakiem EP.906.2.99.2019 (nieprzystąpienie do egzekucji) było prowadzone przez A. K. Pozostałe z postępowań ww. postępowań prowadziła M. M¹³.

[dowód: akta kontroli str.: 82, 84]

III.2. Postępowania zakończone odmową przystąpienia do egzekucji.

We wszystkich kontrolowanych sprawach wnioski egzekucyjne, wraz z kopią doręczonych uchylającym się od obowiązku szczepień upomnień oraz wystawionymi tytułami wykonawczymi pochodzą od podmiotów legitymowanych do ich sporządzenia (właściwych PPIS) tj. podmiotów pełniących funkcję wierzyciela w odniesieniu do obowiązków wskazanych w tytułach wykonawczych.

W ramach czynności wstępnych, stosownie do art. 29 § 1 u.p.e.a., organ egzekucyjny bada z urzędu dopuszczalność egzekucji administracyjnej. Badanie to ma charakter formalny i obejmuje ustalenie przez organ: swojej właściwości do prowadzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie wykonania obowiązku, wymagań formalnych wniosku o wszczęcie i poprawności tytułu wykonawczego oraz dopuszczalności egzekucji.

W wyniku kontroli ustalono, że czynności DWIS prawidłowo, ograniczały się wyłącznie do weryfikacji dopuszczalności egzekucji. Organ egzekucyjny po otrzymaniu wniosku egzekucyjnego badał zasadniczo dopuszczalność egzekucji administracyjnej oraz poprawność formalną tytułu wykonawczego. Niemniej jednak, stwierdzono błędy procesowe wynikające w większości z nierzetelnej weryfikacji otrzymanych wniosków egzekucyjnych, o których mowa będzie w dalszej części.

Wykładnia art. 29 § 1 u.p.e.a. wymaga przyjęcia założenia o istnieniu dwóch rodzajów przesłanek dopuszczalności egzekucji, tj. przesłanek dopuszczalności wszczęcia i przesłanek dopuszczalności prowadzenia egzekucji. Przesłanki pozytywne to okoliczności, których istnienie jest warunkiem możliwości prowadzenia egzekucji. Natomiast przesłanki negatywne stanowią okoliczności uniemożliwiające prowadzenie egzekucji określone w art. 29 § 2

---

¹³ Patrz: pkt 1 pisma z dnia 22 maja 2023 r. dot. TW.

u.p.e.a.¹⁴. Przyczyny te stanowią katalog zamknięty, stąd też organ egzekucyjny nie może jako podstawy nieprzystąpienia do egzekucji administracyjnej podać okoliczności niewymienionej w tym przepisie. W wyniku kontroli ustalono, iż we wszystkich przypadkach odmowę stanowiła przesłanka negatywna określona w art. 29 § 2 pkt 3 u.p.e.a. (tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2 u.p.e.a.).

W trakcie czynności kontrolnych ustalono, iż wadliwość tytułów wykonawczych w większości przypadków¹⁵ dotyczyła niewskazania wszystkich aktów prawnych na mocy których dopuszczalne jest prowadzenie egzekucji administracyjnej obowiązków szczepień (wskazanie ustawy a pominięcie rozporządzenia ws. szczepień). Pozostałe przypadki dotyczyły: zamieszczenia błędnych danych zobowiązanego¹⁶, braku dowodu doręczenia upomnienia zobowiązanemu¹⁷, złożenia tytułu wykonawczego na nieobowiązującym wzorze¹⁸, błędnej treści podlegającego egzekucji obowiązku tj. niezgodnej z programem szczepień ochronnych¹⁹. Podkreśla się, że jeżeli tytuł wykonawczy nie zawiera obligatoryjnych elementów wynikających z treści art. 27 § 1 u.p.e.a. to jest wadliwy²⁰. Stwierdzono zatem, iż powyższe braki ujawnione w stadium wstępnym wszczęcia postępowania egzekucyjnego prowadzonym przez DWIS rodziły konsekwencje prawne w postaci braku przystąpienia do egzekucji na podstawie 29 § 2 pkt 3 u.p.e.a.

W wyniku kontroli ustalono, iż w każdym przypadku organ kontrolowany w drodze czynności materialno-technicznej zawiadamiał wierzyciela o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, a zawiadomienia były wysyłane w sposób umożliwiający ustalenie terminu jego doręczenia wierzycielowi (art. 29 § 2 *ad initio* i § 3 u.p.e.a.). W żadnej z ww. spraw nie wpłynął wniosek o wydanie postanowienia o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji (art. 29 § 3 u.p.e.a.) na podstawie którego organ egzekucji byłby obowiązany do sporządzenia postanowienia o nie przystąpieniu do egzekucji administracyjnej (art. 29 § 2a u.p.e.a.)²¹.

W trakcie czynności kontrolnych ustalono, że zawiadomienia o nieprzystąpieniu do egzekucji sporządzone na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej²² opatrzone zostały kwalifikowanym podpisem elektronicznym osoby podpisującej, zgodnie z art. 26e § 1 u.p.e.a., jak również § 33 ust. 1 załącznika nr 1 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych - *Instrukcji kancelaryjnej*²³ (mając na uwadze, iż od 1 stycznia 2021 r. podstawowym sposobem dokumentowania i rozstrzygania spraw w WSSE jest system elektroniczny EZD²⁴).

---

¹⁴ Jak stanowi art. 29 § 2 u.p.e.a.: organ egzekucyjny niebędący jednocześnie wierzycielem nie przystępuje do egzekucji i zawiadamia wierzyciela o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, jeżeli: 1) obowiązek, którego dotyczy tytuł wykonawczy, nie podlega egzekucji administracyjnej; 2) organ egzekucyjny uprawdopodobni, że egzekucja administracyjna będzie bezskuteczna z powodu braku majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne; 3) tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2.

¹⁵ Dot. sprawy nr: EP.906.2.16.2018, EP.906.2.74.2018, EP.906.2.125.2018, EP.906.2.35.2019, EP.906.2.141.2019, EP.906.2.183.2019

¹⁶ Dot. sprawy nr: EP.906.2.99.2019.

¹⁷ Dot. sprawy nr : EP.906.1.1.2020

¹⁸ Dot. sprawy nr: EP.3151.8.2022.

¹⁹ Dot. sprawy nr : EP.3151.11.2023.

²⁰ Zob. L. Klat-Wertelecka, *Niedopuszczalność egzekucji administracyjnej*, Wrocław 2009, s. 278.

²¹ Patrz: załącznik nr 1 do pisma z dnia 29 marca 2023 r.

²² W sprawach o nr: EP.3151.8.2022, EP.3151.11.2023.

²³ Dz.U.2011.14.67., dalej jako: Instrukcja.

²⁴ Zarządzenie nr 26/DYR./2022 Dyrektora Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej z dnia 30 grudnia 2022 r. w sprawie wykonywania czynności kancelaryjnych oraz zasad postępowania z dokumentacją

[dowód: akta kontroli str. 1- 7, 36 – 41, 90 – 98, 408]

W toku kontroli stwierdzono niżej wymienione nieprawidłowości i uchybienia w przedmiotowym obszarze.

Kontrola wykazała, iż 7 wniosków o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (z 10 kontrolowanych) załatwione zostało (negatywnie) po upływie od 2 do 4 lat od wpływu wniosku egzekucyjnego do WSSE we Wrocławiu. Z dokumentacji przekazanych spraw wynika, iż organ egzekucyjny informował wierzycieli o nieprzystąpieniu do egzekucji w terminie mieszczącym się w przedziale od dwóch do czterech lat od daty wpływu wniosku o jej wszczęcie. Ponadto, z dokumentacji postępowań wynika, iż pomiędzy datą wpływu poszczególnych wniosków a datą sporządzenia zawiadomień o nieprzystąpieniu do egzekucji nie były podejmowane jakiegokolwiek inne czynności. Terminowość obrazuje poniższa tabela:

Tabela nr 2

Lp.	Znak sprawy	Data wniosku o wszczęcie egzekucji	Data sporządzenia zawiadomienia o nieprzystąpieniu do egzekucji	Data wysłania zawiadomienia o nieprzystąpieniu do egzekucji
1.	EP.906.2.16.2018	08.01.2018 r.	09.02.2022 r.	21.02.2022 r.
2.	EP.906.2.74.2018	16.05.2018 r.	12.05.2022 r.	18.05.2022 r.
3.	EP.906.2.125.2018	03.08.2018 r.	12.05.2022 r.	18.05.2022 r.
4.	EP.906.2.35.2019	11.03.2019 r.	28.09.2021 r.	05.10.2021 r.
5.	EP.906.2.99.2019	23.07.2019 r.	27.09.2021 r.	06.10.2021 r.
6.	EP.906.2.141.2019	11.10.2019 r.	18.11.2021 r.	23.11.2021 r.
7.	EP.906.2.183.2019	28.11.2019 r.	20.12.2021 r.	27.12.2021 r.

DWIS odnosząc się do powyższego wyjaśnił²⁵, iż: „(...) okoliczności faktyczne, mające wpływ na opóźnienia związane z przesłaniem do wierzycieli zawiadomień o nieprzystąpieniu do egzekucji, związane były między innymi z działaniami ukierunkowanymi na zapobieganie i zwalczanie zakażeń i chorób zakaźnych na obszarze województwa dolnośląskiego, koniecznością skupienia w latach 2018 - 2020 znacznego wysiłku w związku z bieżącym nadzorem sanitarnym sprawowanym przez Dolnośląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu w pierwszej instancji nad podmiotami, w tym między innymi szpitalami i innymi podmiotami wykonującymi działalność leczniczą, dla których organem założycielskim, większościowym, wiodącym lub dominującym był powiat. Wspomniane obiekty objęte zostały bieżącym nadzorem sanitarnym w pierwszej instancji przez państwowych powiatowych inspektorów sanitarnych województwa dolnośląskiego dopiero z początkiem lipca roku 2020, a więc w czasie szczególnie newralgicznym w związku z koniecznością skupienia działań wszystkich komórek organizacyjnych Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej we Wrocławiu na walce z epidemią SARS-CoV-2/COVID-1 i wzmożonego wysiłku wszystkich pracowników stacji. Bardzo dużego zaangażowania sił i środków wymagały działania związane z rutynowym raportowaniem danych epidemiologicznych związanych z obowiązkami sprawozdawczymi, wynikającymi z przepisów ustawy o statystyce publicznej i aktualnej sytuacji epidemiologicznej zakażeń i chorób zakaźnych, przesyłanych do Głównego Inspektora Sanitarnego oraz Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego - Państwowego Zakładu Higieny PIB w Warszawie”.

[dowód: akta kontroli str.: 86 - 91 225-310, 425-426]

napływającą i wytwarzaną w toku działalności WSSE we Wrocławiu w systemie EKD; patrz –pkt 1 pisma z dnia 19 maja 2023 r.

²⁵ Patrz: pkt 1 pisma z dnia 22 maja 2023 r. dot. AG w zakresie odmów przystąpienia do egzekucji.

Wyjaśnienia uznano za przyczynę informowania wierzycieli o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji z naruszeniem zasady szybkości postępowania. Treść przepisu art. 29 u.p.e.a. nie wskazuje wprawdzie terminu, w jakim organ egzekucyjny powinien zawiadomić wierzyciela o nie przystąpieniu do egzekucji, należy jednak przypomnieć, iż w postępowaniu egzekucyjnym, tak samo jak w administracyjnym, obowiązuje zasada szybkości²⁶. Nie jest prawidłowym działaniem organu egzekucyjnego, w którym sporządzenie i wysłanie zawiadomienia następuje po co najmniej dwóch latach od dnia, kiedy nie przystąpiono do egzekucji administracyjnej. Przedstawione argumenty („zapobieganie i zwalczanie zakażeń i chorób zakaźnych, działania nadzorcze, sytuacja epidemiologiczna”) nie mogą stanowić uzasadnienia braku podejmowania przez organ czynności w jak najkrótszym czasie w całym okresie objętym niniejszą kontrolą. Zauważyć również należy, że obowiązkowe szczepienia ochronne mogą być wykonywane tylko w określonym wieku osoby im podlegającej, co określa rozporządzenie ws. szczepień [wymienione w § 3 przedmiotowego aktu wykonawczego przedziały czasowe (wiekowe)].

Na podstawie udostępnionych w trakcie czynności kontrolnych akt sprawy nr EP.906.2.35.2019.MK ustalono, iż organ egzekucyjny nierzetelnie zweryfikował otrzymany wniosek egzekucyjny i przeszedł do fazy decyzji podjęcia egzekucji administracyjnej, pomimo, że tytuł wykonawczy nie spełniał wymagań formalnych. Z dokumentacji wynika, iż organ egzekucyjny po ponad 2,5 roku od daty wpływu wniosku PPIS w Legnicy o wszczęcie egzekucji administracyjnej (wniosek wpłynął w dniu 12 marca 2019 r.) nadał klauzulę wykonalności na wystawionym tytule wykonawczym nr 6/TW/EP/19 z dnia 11 marca 2019 r. (data nadania klauzuli 26 sierpnia 2021 r.), a następnie pismem z dnia 28 września 2021 r. zawiadomił wierzyciela o nieprzystąpieniu do egzekucji z powodu niespełnienia przez tytuł wykonawczy wymogów określonych w art. 27 u.p.e.a. tj. niewskazania przez wierzyciela w tytule wszystkich aktów prawnych, z których wywodzony jest obowiązek zobowiązanego (z uwagi na brak wskazania w tytule wykonawczym rozporządzenia ws. szczepień). Organ kontrolowany wyjaśnił²⁷: *Opóźnienie pomiędzy wpływem do organu wniosku Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Legnicy w sprawie wszczęcia egzekucji administracyjnej, a przesłaniem do wierzyciela zawiadomienia o nieprzystąpieniu do egzekucji administracyjnej z powodu niespełnienia przez tytuł wykonawczy wymogów, określonych w art. 27 § 1 i 2 u.p.e.a., wynika z powodów związanych z działaniami ukierunkowanymi na zapobieganie i zwalczanie zakażeń i chorób zakaźnych na obszarze województwa dolnośląskiego. Były to okoliczności związane z koniecznością skupienia w latach 2018 - 2020 znacznego wysiłku w związku z bieżącym nadzorem sanitarnym sprawowanym przez Dolnośląskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we Wrocławiu w pierwszej instancji nad podmiotami, w tym między innymi i innymi podmiotami wykonującymi działalność leczniczą, dla których organem założycielskim, większościowym, wiodącym lub dominującym był powiat.* [dowód: akta kontroli str.: 87, 426 260-270, 426]

Wyjaśnień nie uwzględniono. Nieprawidłowym było nadanie przez organ egzekucyjny klauzuli wykonawczej, jeśli tytuł ten nie spełniał wymogów określonych w art. 27 § 1 pkt 6 u.p.e.a. (wskazanie pełnej podstawy prawnej prowadzenia egzekucji administracyjnej). Wskazać wymaga, że przepis art. 29 § 1 *in fine* u.p.e.a. odnoszący się do badania dopuszczalności egzekucji dotyczy czynności organu egzekucyjnego przed skierowaniem tytułu wykonawczego do egzekucji (etap wszczęcia postępowania egzekucyjnego). Klauzula organu egzekucyjnego stanowi natomiast stwierdzenie, że tytuł wykonawczy został prawidłowo wystawiony, a obowiązek w nim zawarty podlega wykonaniu. Natomiast

²⁶ Patrz: art. 18 u.p.e.a. w zw. z art. 12 k.p.a.

²⁷ Patrz: pkt 3 wyjaśnień z dnia 11 maja 2023 r. dot. AG w zakresie dot. odmów przystąpienia do egzekucji.

stwierdzenie przez organ wad tytułu wykonawczego już po wszczęciu egzekucji administracyjnej winno skutkować umorzeniem postępowania, nie zaś odmową przystąpienia do egzekucji²⁸.

W trakcie czynności kontrolnych ustalono, iż w sprawie nr EP.906.1.1.2020.MM zawiadomiono wierzyciela o nieprzystąpieniu do egzekucji dwukrotnie. Z dokumentacji sprawy wynika, iż organ egzekucyjny zawiadomił PPIS w Rawiczu o nieprzystąpieniu do egzekucji zawiadomieniem o nieprzystąpieniu do egzekucji z dnia 15 stycznia 2020 r., a w dalszej kolejności zawiadomieniem o nieprzystąpieniu do egzekucji z 17 września 2021 r. (w obydwu przypadkach w związku z brakiem dowodu świadczącego o skutecznym doręczeniu upomnienia zobowiązanemu). Kontrolowany wyjaśnił²⁹, że: „*W sprawie prowadzonej pod numerem EP.906.1.1.2020 DPWIS we Wrocławiu zawiadomił PPIS w Rawiczu o nieprzystąpieniu do egzekucji administracyjnej pismem z dnia 15.01.2020 r. Nadesłane przez wierzyciela akta sprawy nie zawierały dowodu, świadczącego o skutecznym doręczeniu upomnienia, dlatego DPWIS we Wrocławiu, działający w imieniu Wojewody Dolnośląskiego, nie przystąpił do egzekucji. Następnie PPIS w Rawiczu nadal przysyłał dokumenty w sprawie, stąd DPWIS we Wrocławiu po raz drugi skierował do PPIS w Rawiczu zawiadomienie o nieprzystąpieniu do egzekucji, powołując się na notatkę, zgodnie z którą wierzyciel obowiązku - PPIS w Rawiczu oświadcza, że w związku z brakiem możliwości ustalenia adresu zamieszkania Pana (...), ojca nieletnich (...), PPIS w Rawiczu postanawia zawiesić prowadzenie postępowania wobec ojca, uchylającego się od wykonania obowiązku szczepień, natomiast postępowanie egzekucyjne prowadzone będzie wobec matki (...)*”.

[dowód: akta kontroli str.: 86, 426, 311-330, 426]

Wyjaśnień nie uwzględniono. Zawiadomienie o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji z dnia 15 stycznia 2020 r. doręczono wierzycielowi w dniu 10 lutego 2020 r. Odnosząc się do czynności zawieszenia przez wierzyciela postępowania egzekucyjnego wskazać należy na wstępie, iż czynność zawieszenia postępowania egzekucyjnego ma sformalizowany charakter, zatem winna przybrać postać *postanowienia w sprawie zawieszenia postępowania egzekucyjnego* (nie notatki służbowej). Zaznaczenia również wymaga, że uprawnionym do zawieszenia postępowania jest organ egzekucyjny, nie zaś wierzyciel³⁰, aczkolwiek jedną z przesłanek takiego zawieszenia jest wniosek wierzyciela³¹. W kwestii dalszego przysyłania dokumentów należało zwykłym pismem pouczyć wierzyciela, że wobec wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej, organ egzekucji się już wypowiedział (odmowa przystąpienia do egzekucji z dnia 15 stycznia 2020 r.) i że do czasu przedstawienia mu prawidłowo sporządzonego tytułu wykonawczego nie przystąpi on do egzekucji. Poza opisanymi powyżej kwestiami natury formalnej (mającymi w kontekście opisanych poniżej okoliczności znaczenie drugorzędne), należy wskazać co następuje. Jak wcześniej opisano, odmowa przystąpienia do egzekucji jest instytucją opartą o zamknięty katalog przesłanek. Brak dołączenia do wniosku egzekucyjnego dowodu skutecznego doręczenia upomnienia do tych przesłanek nie należy. Jest to jedna z przesłanek mogących być podstawą zarzutu³². Niemniej

---

²⁸ Zgodnie z art. 59 § 1 pkt 3, w zw. z § 3 u.p.e.a. i art. 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej (z uwagi na datę wpływu wniosku PPIS w Legnicy do WSSE).

²⁹ Patrz: pkt 4 wyjaśnień z dnia 22 maja 2023 r. dot. AG w zakresie dot. odmów przystąpienia do egzekucji.

³⁰ Patrz: art. 56 § 3 u.p.e.a.

³¹ Patrz: art. 56 § 1 pkt 4 u.p.e.a.

³² Patrz: art. 33 § 1 pkt 7 u.p.e.a. dla postępowań wszczętych do 29 lipca 2020 r. i art. 33 § 2 pkt 4 u.p.e.a. dla postępowań egzekucyjnych wszczętych od dnia 30 lipca 2020 r.

jednak, od 21 listopada 2013 r.³³ wierzyciel nie ma obowiązku dołączając do wniosku egzekucyjnego dowodu doręczenia upomnienia. W ocenie organu kontroli oznacza to, iż kwestia ta podlega weryfikacji wyłącznie na drodze środka zaskarżenia jakim jest zarzut. Po drugie, mając na uwadze art. 29 § 1 u.p.e.a., w zw. z art. 15 § 1 u.p.e.a. - kwestia doręczenia upomnienia jest związana z wymagalnością obowiązku, a ten obszar jest wyłączony z badania organu egzekucyjnego. Wreszcie należy wskazać, iż art. 29 § 2 pkt 3 u.p.e.a. odsyła do art. 27 § 1 i § 2 u.p.e.a., zaś obowiązek dołączenia do wniosku egzekucyjnego dowodu doręczenia upomnienia był zawarty w art. 27 § 3 u.p.e.a. Z opisanych powyżej powodów, odmowa przystąpienia do egzekucji była w niniejszej sprawie nieuprawniona. Oznacza to również, iż przy braku wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 29 § 2 pkt 1 i pkt 3 u.p.e.a. DWIS powinien nadać sporządzonemu przez PPIS w Rawiczu tytułowi wykonawczemu klauzulę wykonalności i przesłać jego odpis zobowiązanemu celem wszczęcia wobec niego egzekucji.

W toku kontroli stwierdzono, iż w sprawie nr EP.3151.8.2022.MM kontrolowany organ nie wyjaśnił prawidłowo przyczyny nieprzystąpienia do egzekucji. Z dokumentacji w sprawie wynika, iż tytuł wykonawczy złożony został na wzorze stanowiącym załącznik nr 2 do pierwszego rozporządzenia ws. wzorów tytułów wykonawczym, zamiast na wzorze stanowiącym załącznik nr 2 do trzeciego rozporządzenia ws. wzorów tytułów wykonawczych, które obowiązywało w dniu sporządzenia ww. dokumentu. W sprawie poinformowano wierzyciela o nieprzystąpieniu do egzekucji na podstawie art. 29 § 2 pkt 3 u.p.e.a., pomimo iż ww. przepis odsyła do art. 27 § 1 i § 2 u.p.e.a., nie zaś do wzoru tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 26 § 1 i § 2 u.p.e.a. Organ kontrolowany wyjaśnił³⁴: „*W sprawie prowadzonej pod numerem EP.3151.8.2022 DPWIS we Wrocławiu zawiadomił wierzyciela - Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Trzebnicy, o nieprzystąpieniu do egzekucji w związku z wadliwym tytułem wykonawczym nr 02/18, sporządzonym na formularzu innym niż obowiązujący w dniu wystawienia TW-2 (4), a więc niezgodnym w dniu jego wystawienia. Sformułowanie użyte w treści zawiadomienia o nieprzystąpieniu do egzekucji, dotyczące przywołania art. 27 § 1 i § 2 u.p.e.a., nie zaś art. 26 § 1 i § 2 u.p.e.a., nastąpiło w następstwie oczywistej omyłki osoby edytującej dokument*”.

[dowód: akta kontroli str.: 87 – 88, 426 – 427, 331-342, 426]

Wyjaśnienia uznano za przyczynę nieprawidłowego poinformowania wierzyciela o nieprzystąpieniu do egzekucji na podstawie art. 29 § 2 pkt 3 u.p.e.a., gdyż przepis ten odsyła do art. 27 § 1 i § 2 u.p.e.a., nie zaś do wzoru formularza tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 26 § 1 i § 2 u.p.e.a. Wyliczenie przyczyn nieprzystąpienia do egzekucji w art. 29 § 2 u.p.e.a. jest wyczerpujące i organ egzekucyjny nie może przyjąć innej podstawy nieprzystąpienia do egzekucji administracyjnej niż wymieniona w tym przepisie. Organ egzekucyjny winien w zawiadomieniu o nieprzystąpieniu do egzekucji uzasadnić, dlaczego tytuł wykonawczy posiada wady formalne oraz jakich elementów określonych art. 27 § 1 i § 2 u.p.e.a. tytuł wykonawczy nie zawiera. Przedstawiony przez PPIS w Trzebnicy tytuł wykonawczy nie zawiera treści dostosowanej w pełni do art. 27 § 1 pkt 9 u.p.e.a. w brzmieniu u.p.e.a. obowiązującym od 30 lipca 2020 r.³⁵, nie zawiera w pouczeniu informacji o przesłankach wniesienia zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej oraz skutkach wniesienia zarzutu nie później niż w terminie 7 dni i po upływie tego terminu. Treść tą zawiera natomiast formularz tytułu wykonawczego będący załącznikiem do aktualnie

³³ Patrz: art. 111 pkt 14 lit. b w zw. z art. 129 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (tekst jedn. Dz.U. z 2021, poz. 2157).

³⁴ Patrz: pkt 5 pisma z dnia 22 maja 2023 r. dot. AG w zakresie dot. odmów przystąpienia do egzekucji.

³⁵ Ustalonego treścią art.1 pkt 14 lit. a tiret trzecie, w zw. art. 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej.

obowiązującego rozporządzenia wydanego na podstawie art. 26 § 2 pkt 1 u.p.e.a. Tym samym, mając na uwadze powyższe oraz art. 19 w zw. z art. 26 § 1 i art. 26 § 2 pkt 1 u.p.e.a., jak również treść art. 64 § 2 k.p.a., DWIS winien wezwać wierzyciela do uzupełnienia braku formalnego poprzez sporządzenie tytułu wykonawczego na aktualnym wzorze. Odmowa przystąpienia do egzekucji była w opisywanym przypadku przedwczesna. Nieprawidłowość dotyczyła bowiem nie elementów tytułu wykonawczego opisanych w art. 27 § 1 i § 2 u.p.e.a., lecz wzoru formularza, na którym go sporządzono i dała się usunąć w opisanym powyżej trybie. Odmowa przystąpienia do egzekucji, uregulowana w art. 29 § 2 u.p.e.a., powinna być stosowana wtedy, gdy niezgodność tytułu wykonawczego z wytycznymi zawartymi w art. 27 § 1 i § 2 u.p.e.a. naruszałaby gwarancyjną rolę tytułu wykonawczego, tj. istniałoby ryzyko, iż na podstawie wadliwego tytułu wykonawczego zostanie wyegzekwowany obowiązek w innym zakresie niż faktycznie obciążający zobowiązanego³⁶.

Jak stanowi art. 26 § 1 u.p.e.a. organ egzekucyjny wszczyna egzekucję administracyjną na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego, sporządzonego według ustalonego wzoru. Z przepisu tego wynika niedopuszczalność prowadzenia egzekucji bez prawidłowego tytułu wykonawczego. W art. 26b § 1 u.p.e.a. stwierdza się, iż odpis tytułu wykonawczego sporządzony przez wierzyciela zawiera adnotację *odpis tytułu wykonawczego*, zaś w § 2, iż odpis tytułu wykonawczego sporządzony przez organ egzekucyjny będący jednocześnie wierzycielem zawiera adnotację *odpis zgodny z oryginałem*, datę sporządzenia, imię i nazwisko oraz podpis pracownika, który sporządził odpis. W żadnej z udostępnionych akt sprawy spraw³⁷ nie znajduje się egzemplarz tytułu wykonawczego posiadający ww. zapisy.

Mając na uwadze wcześniejszy wywód, zasadnym było wezwanie PPIS będących autorami wniosków egzekucyjnych o ich uzupełnienie w powyższym zakresie.

W wyniku kontroli ustalono, iż organ egzekucyjny w sprawach o nr: EP.906.2.16.2018, EP.906.2.74.2018, EP.906.2.125.2018, EP.906.2.141.2019 EP.906.2.183.2019 - sporządził jedno wspólne *zawiadomienie* o nieprzystąpieniu do egzekucji, dotyczące także innych tytułów wykonawczych (na co poza treścią zawiadomienia, wskazują odnotowane w lewym górnym rogu pisma znaki innych spraw). Dla przykładu, zawiadomienie o nieprzystąpieniu do egzekucji znajdujące się w aktach sprawy nr EP.906.2.16.2018 odnosi się również do spraw zarejestrowanych w roku 2018 w klasie 906, w wydzielonej w obrębie ww. klasy „podteczce” nr 2, zarejestrowanych pod poz. 11-15 oraz 17-21.

[dowód: akta kontroli str.: 87 – 88, 426 – 427, 232, 248, 257, 294-295]

Wyjaśnić należy, iż taka praktyka nie jest prawidłowa. Choć treść sporządzonych zawiadomień uwzględnia numery tytułów wykonawczych pochodzących z różnych spraw, niemniej jednak nie sposób stwierdzić, czy tożsamość stanu faktycznego i prawnego jest właściwa w stosunku do wszystkich wymienionych spraw. Dodatkowo, jak wskazuje brzmienie § 5 ust. 2 i 3 pkt 3 Instrukcji, znak sprawy jest stałą cechą rozpoznawczą całości akt danej sprawy i zawiera oznaczenie komórki organizacyjnej, symbol klasyfikacyjny z wykazu akt, kolejny numer sprawy (wynikający ze spisu spraw) oraz cztery cyfry roku kalendarzowego, w którym dana sprawa się rozpoczęła. Znak sprawy stanowi więc

---

³⁶ Patrz: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 15 lutego 2011 r. (II FSK 1842/09), z dnia 13 września 2017 r. (II FSK 2222/15), z dnia 27 stycznia 2021 r. (II FSK 2660/18), z dnia 24 października 2018 r. (II FSK 2387/16), z dnia 16 marca 2021 r. (III FSK 2670/21).

³⁷ Dot. spraw nr: EP.906.2.16.2018 EP.906.2.74.2018, EP.906.2.125.2018, EP.906.2.35.2019, EP.906.2.99.2019, EP.906.2.141.2019, EP.906.2.183.2019, EP.906.1.6.2020, EP.3151.8.2022 oraz EP.3151.11.2023

niezmienny element pism tworzonych w ramach danego postępowania, pozwalając tym samym na jednoznaczne odtworzenie jego przebiegu.

W wyniku kontroli stwierdzono także nieprawidłowości w zakresie dokumentowania postępowań egzekucyjnych³⁸. W większości przypadków DWIS wraz z zawiadomieniem o nieprzystąpieniu do egzekucji zwracał wierzycielom oryginały doręczonych dokumentów (wniosek o wszczęcie egzekucji, tytuł wykonawczy), pozostawiając w aktach spraw jedynie kopię tych dokumentów. Organ kontrolowany wyjaśnił³⁹, iż: „*stosując praktykę zwracania wierzycielowi wadliwych tytułów wykonawczych i pozostawiania w aktach sprawy ich kopii, uznano, że jest to właściwy sposób dokumentowania działań w toku prowadzonych postępowań egzekucyjnych w administracji. Klauzula nadawana była przez DPWIS we Wrocławiu tytułom wykonawczym, jeżeli pozostawały one bez wad, w przeciwnym wypadku odsyłane były one do wierzycieli*”.

[dowód: akta kontroli str. 82 – 85, 232, 248, 257, 267, 279, 292, 307, 321, 340, 355]

Wyjaśnienie nie zostało uwzględnione. W obrocie prawnym funkcję tytułu wykonawczego może spełniać tylko oryginał tego tytułu⁴⁰. Jeśli organ egzekucyjny uznał się w fazie badania dopuszczalności egzekucji za właściwy w sprawie, winien dokumentować przebieg podejmowanych czynności oraz gromadzić oryginały wpływających dokumentów. Praktyka zwracania dokumentów nie jest prawidłowa i narusza zasady dokumentowania akt spraw (dokumentacja nadsyłana i składana w podmiocie tworzy akta spraw). Zgodnie z zasadami dokumentowania akt spraw określonymi w Instrukcji punkt kancelaryjny rejestruje przesyłki wpływające (§ 16 Instrukcji) oraz umieszcza na przesyłce identyfikator (§ 17 Instrukcji). Zwrot możliwy jest w sytuacji, jeśli przesyłka została mylnie doręczona (§ 15 Instrukcji), co nie miało miejsca w kontrolowanych sprawach. Zwrot tytułu wykonawczego wierzycielowi nie znajduje uzasadnienia. Wyjątek stanowi sytuacja, w której to zgodnie z obowiązkiem wynikającym z przepisu art. 65 § 1 k.p.a. w zw. z art. 18 u.p.e.a. organ egzekucyjny przekazuje w drodze postanowienia tytuł wykonawczy właściwemu organowi egzekucyjnemu (jeśli zmiana adresu ma wpływ na zmianę właściwości organu egzekucyjnego). Ponadto zaznaczenia wymaga, przepis art. 29 § 2 u.p.e.a. od 21 listopada 2013 r. nie przewiduje zwrotu tytułu wykonawczego, a jedynie zawiadomienie o nieprzystąpieniu do egzekucji⁴¹. Jako nieprawidłowe należy również uznać to, iż w zawiadomieniach o nieprzystąpieniu do egzekucji DWIS nie zawiera pouczenia o treści art. 29 § 2a u.p.e.a.

---

³⁸ W sprawach: EP.906.2.16.2018, EP.906.2.74.2018, EP.906.2.125.2018, EP.906.2.35.2019, EP.906.2.99.2019, EP.906.2.141.2019, EP.906.2.183.2019, EP.906.1.1.2020, EP.3151.8.2022, EP.3151.11.2023

³⁹ Patrz: pkt 3 pisma z dnia 22 maja 2023 r. dot. TW

⁴⁰ Patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2007 r. sygn. akt II OSK 146/06

⁴¹ Do dnia 20 listopada 2013 r. art. 29 § 2 u.p.e.a. brzmiał następująco: cyt. *Jeżeli obowiązek, którego dotyczy tytuł wykonawczy, nie podlega egzekucji administracyjnej lub tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2, organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji, zwracając tytuł wierzycielowi*”. Od dnia 21 listopada 2013 r. do 31 grudnia 2015 r. powyższy przepis brzmiał: *Jeżeli obowiązek, którego dotyczy tytuł wykonawczy, nie podlega egzekucji administracyjnej lub tytuł wykonawczy nie spełnia wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2, organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji, jeżeli: (...)*

Od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 19 lutego 2021 r. powyższy przepis brzmiał: *Organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji i zawiadamia wierzyciela o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, jeżeli: (...)* Od dnia 21 lutego 2021 r. przepis art. 29 § 2 brzmi: *Organ egzekucyjny niebędący jednocześnie wierzycielem nie przystępuje do egzekucji i zawiadamia wierzyciela o przyczynach nieprzystąpienia do egzekucji, jeżeli: (...)*

W wyniku kontroli ustalono ponadto, iż PPIS którym odmówiono przystąpienia do egzekucji w związku wadami tytułów wykonawczych w zdecydowanej większości przypadków nie sporządzali nowych tytułów⁴².

[dowód: akta kontroli str. 99 - 203]

W trakcie czynności kontrolnych ustalono, że w sprawach nr: EP.3151.9.2023 oraz EP.3151.11.2023 organ kontrolowany nierzetelnie zbadał poprawność formalną doręczonych wniosków egzekucyjnych i nie wezwał o uzupełnienie braku, zawiadomił natomiast o nieprzystąpieniu do egzekucji z powodu niespełnienia przez tytuł wykonawczy wymogów określonych w art. 27 § 1 i 2 u.p.e.a. Wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego i tytuły wykonawcze w powyższych sprawach wpłynęły do WSSE zgodnie z możliwością przewidzianą w art. 26 § 1c u.p.e.a tj. drogą elektroniczną (za pośrednictwem platformy ePUAP). Analiza plików elektronicznych wykazała, iż doręczone zostały w formie skanu dokumentu (podpisanego odręcznie) i nie zostały opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym ważnym certyfikatem kwalifikowanym wierzyciela. DPWIS we Wrocławiu wyjaśnił⁴³: „zarówno w sprawie EP.3151.9.2023 oraz EP.3151.11.2023 niezależnie od wpływu w dniu 16 marca 2023 r. wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej wierzyciela za pośrednictwem ePUAP do DPWIS we Wrocławiu wpłynęły wnioski PPIS w Świdnicy (wraz z załącznikami) w dniu 6 kwietnia 2023 r. poprzez operatora pocztowego (...) tut. organ uznał, że wymogi formalne w zakresie, co do wniosku jak i tytułu wykonawczego zostały zachowane”.

[dowód: akta kontroli str.: 204 – 205, 428, pliki elektroniczne⁴⁴]

Wyjaśnień nie uwzględniono. Fakt przekazania dokumentów w formie tradycyjnej 6 kwietnia 2023 r. poprzez operatora pocztowego, na który powołuje się wyjaśnieniach kontrolowany organ pozostaje bez znaczenia, bowiem organ pismem z dnia 22 marca 2023 r. zawiadomił wierzyciela o nieprzystąpieniu do egzekucji, z uwagi na niespełnienie przez tytuł wykonawczy wymogów określonych art. 27 § 1 i 2 u.p.e.a. Wnioski egzekucyjne w przywołanych wyżej sprawach przekazane zostały na elektroniczną skrzynkę podawczą w formie skanu dokumentu sporządzonego tradycyjnie, przy czym co istotne skan dokumentu nie stanowi dokumentu sporządzonego w postaci elektronicznej. Treść przepisu art. 26e § 1 u.p.e.a. zawiera zamknięty katalog sposobów uwierzytelniania dokumentów sporządzonych w postaci elektronicznej. Zgodnie z art. 26e § 1 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym w czasie prowadzenia powyższych spraw wynika, że pismo sporządzone przez wierzyciela w postaci elektronicznej opatruje się: kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym, albo podpisem osobistym, albo zaawansowaną pieczęcią elektroniczną, albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną. Stosownie natomiast do § 2 wskazanego wyżej

---

⁴² W otrzymanych odpowiedziach od PPIS wskazywano, iż przyczyną takiego stanu rzeczy była epidemia SARS CoV-2, która spowodowała znaczące obciążenie Państwowej Inspekcji Sanitarnej innymi zadaniami wynikającymi z przepisów prawa uchwalonych w celu zapobieżenia skutkom rozprzestrzeniania się ww. wirusa, co m. in wiązało się z koniecznością przesunięcia pracowników do realizacji innych zadań, w tym w celu uzupełnienia braków kadrowych. Ponadto wskazano, iż w tym okresie był utrudniony dostęp do służby zdrowia co spowodowało, iż mniej osób podejmowało działania w celu poddania swoich dzieci obowiązkowym szczepieniom ochronnym (m. in z uwagi na brak jednoznacznych komunikatów dot. bezpieczeństwa takich działań) co z kolei przelożyło się na mniejsza ilość zawiadomień o dzieciach niezaszczepionych jaka otrzymywali PPIS.

⁴³ Patrz: pismo z dnia 26 maja 2023 r.

⁴⁴ Pliki znajdują się w systemie EZD i oznaczone są jako: EP.3151.9.2023_Wniosek o wszczęcie egzekucji.xml, EP.3151.9.2023_Wniosek o wszczęcie egzekucji.pdf, EP.3151.9.2023_Upomnienie 15.02.2023.pdf, EP.3151.9.2023_Tytuł wykonawczy 5-23.pdf, EP.3151.9.2023_Tytuł wykonawczy 6-23.pdf, EP.3151.11.2023_Wniosek o wszczęcie egzekucji.xml, EP.3151.11.2023_Wniosek o wszczęcie egzekucji.pdf, EP.3151.11.2023_Upomnienie EP.906.2.1.2023.pdf, EP.3151.11.2023_Tytuł wykonawczy.pdf.

przepisu, jeżeli zachodzi potrzeba doręczenia wydruku pisma sporządzonego przez wierzyciela lub organ egzekucyjny w postaci elektronicznej, wydruk tego pisma odzwierciedla jego treść i zawiera informację o: sporządzeniu pisma w postaci elektronicznej; opatrzeniu pisma podpisem albo pieczęcią, o których mowa w § 1. Spełnienie wskazanych wyżej wymogów skutkuje uznaniem, stosownie do art. 26e § 3 ustawy, że wydruk pisma, o którym mowa w § 2, stanowi dowód tego, co zostało w nim stwierdzone. W konsekwencji doręczenie wydruku pisma, o którym mowa w § 2, uznaje się za doręczenie tego pisma lub jego odpisu (art. 26e § 4 u.p.e.a.). Natomiast przekazane przez wierzyciela pliki nie zostały opatrzone żadnym z podpisów elektronicznych wymienionych w art. 26e § 1 u.p.e.a., ani nie zostały przekazane w formie wydruku pisma sporządzonego w postaci elektronicznej, o którym mowa w art. 26e § 2 u.p.e.a.⁴⁵. Jak stanowi natomiast art. 27 § 2a u.p.e.a. tytuł wykonawczy przekazywany do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej sporządza się w postaci elektronicznej w formacie danych określonym w rozporządzeniu ws. przekazywania tytułu wykonawczego. Zgodnie z przyjętymi regulacjami wnioski egzekucyjne oraz tytuły wykonawcze są sporządzane w formacie XML w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej udostępnionej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych (§ 3 ww. rozporządzenia). Powyższe stanowi brak formalny podania, dlatego też organ obowiązany był podjąć czynności, o których mowa w art. 64 § 2 k.p.a., tj. wezwać o ich uzupełnienie.

Na marginesie wymaga zaznaczenia, iż wskazana przez DWIS w piśmie z 22 marca 2023 r. przesłanka odmowy przystąpienia do egzekucji nie mieściła się w dyspozycji art. 29 § 2 u.p.e.a. Z powyższego pisma wynika bowiem, iż w tytule wykonawczym opisano obowiązek szczenienny dla dzieci urodzonych w 2016 r. i dalszych. Tymczasem z tytułu wykonawczego wynika, że dziecko którego miał dotyczyć obowiązek egzekucyjny urodzono zostało w 2013 r., tym samym okoliczność ta bardziej świadczy o nieistnieniu obowiązku (art. 33 § 2 pkt 1 u.p.e.a.), co stanowi podstawę zarzutu, a nie niedopuszczalności egzekucji lub o wadach tytułu wykonawczego.

W toku kontroli zauważono również, iż na egzemplarzu wniosku egzekucyjnego znajdującego się w aktach sprawy nr EP.906.2.16.2018 (prowadzonej w formie tradycyjnej) brak jest pieczęci wpływu do organu, co stanowi naruszenie § 42 ust. 2 Instrukcji. [dowód: akta kontroli str. 225]

Przyczyną ww. nieprawidłowości było nieprzestrzeganie i niewystarczająca znajomość procedur postępowania przez pracowników prowadzących przedmiotowe sprawy oraz niewystarczający nadzór nad realizacją zadań.

III. 3. Umorzone postępowania.

Kontroli poddano poprawność prowadzenia administracyjnych postępowań egzekucyjnych zakończonych umorzeniem przewidzianym w art. 59 § 1 u.p.e.a., wraz z weryfikacją podstaw prawnych umorzenia, na podstawie wszystkich postępowań umorzonych przez kontrolowaną jednostkę w okresie objętym kontrolą.

---

⁴⁵ Wydruk takiego pisma zawiera bowiem informację, że pismo zostało wydane w postaci elektronicznej i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby, która je podpisała, albo opatrzone zaawansowaną pieczęcią elektroniczną albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną; identyfikator tego pisma, nadawany przez system teleinformatyczny, za pomocą którego pismo zostało wydane (art. 39³ § 2 k.p.a.).

W wyniku kontroli ustalono, iż dwa z ww. postępowań⁴⁶ zakończone zostały formalnie umorzeniem postępowania egzekucyjnego, z uwagi na niedopuszczalność egzekucji administracyjnej tj., przyczynę określoną w art. 59 § 1 pkt 4 w zw. z art. 18 i art. 26 § 1 u.p.e.a. oraz 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej i art. 61 § 3 k.p.a.⁴⁷.

W wyniku kontroli ustalono, że wydane postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego zawierały wymagane elementy określone w art. 124 k.p.a., w zw. z art. 18 u.p.e.a. Podstawę prawną wydanych rozstrzygnięć stanowił obowiązujący wówczas art. 59 § 1 pkt 4 u.p.e.a.⁴⁸. Mając na względzie brzmienie art. 92 oraz art. 95 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy⁴⁹, art. 10 § 1 i art. 11 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks Cywilny⁵⁰, jak również § 3 rozporządzenia ws. szczepień ochronnych stwierdzono, iż wskazana podstawa prawna wydanych rozstrzygnięć była prawidłowa.

[dowód: akta kontroli str.: 376, 386 – 386, 389 – 391, 400-401]

W wyniku kontroli stwierdzono niżej wymienione nieprawidłowości i uchybienia.

Na podstawie udostępnionych w trakcie czynności kontrolnych akt sprawy nr EP.906.2.107.2018 (przekazanej przez kontrolowanego w ramach spraw zakończonych umorzeniem egzekucji) stwierdzono, iż DWIS nie załatwił w żaden sposób wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym złożonego przez PPIS w Środzie Śląskiej⁵¹, do którego wierzyciel dołączył doręczone zobowiązanemu upomnienie oraz wystawiony tytuł wykonawczy⁵². Z umorzeniem postępowania egzekucyjnego mamy do czynienia wówczas, gdy organ egzekucyjny wyda i doręczy postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego (na żądanie zobowiązanego, wierzyciela albo z urzędu – art. 59 § 1 i § 4 u.p.e.a.). W dokumentacji kontrolowanej sprawy, poza dokumentacją wniesioną przez wierzyciela, znajduje się sporządzone pismo DWIS datowane na dzień 5 marca 2020 r., wysłane w dniu 24 kwietnia 2020 r. do Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej, w którym to piśmie na pytanie Prokuratura Rejonowej, czy dziecko zostało poddane szczepieniom ochronnym udzielono informacji, iż postępowania egzekucyjne wobec osób uchylających się od obowiązku szczepień ochronnych „nie zostały wszczęte”. Prokurator Rejonowy w piśmie użył sformułowania „*nawiązując do wcześniejszej korespondencji*”, niemniej jednak pomimo wezwania zespołu kontrolującego DWIS nie przekazał treści prowadzonej korespondencji. Organ kontrolowany odnosząc się do sprawy wyjaśnił⁵³: „*Postępowanie egzekucyjne w administracji prowadzone pod numerem EP.906.2.107.2018 wobec Pana (...), nie zostało wszczęte przez DPWIS we Wrocławiu z powodu zgonu zobowiązanego. Korespondencja pomiędzy Zastępcą DPWIS we Wrocławiu i Prokuraturą Rejonową w Środzie Śląskiej, dotyczyła odpowiedzi na zapytanie Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej czy dziecko (...), został poddany szczepieniom ochronnym. W związku ze zgonem zobowiązanego DPWIS nie podjął działań*”.

[dowód: akta kontroli str.: 88, 358 - 371, 427]

---

⁴⁶ EP.906.2.85.2019, EP.906.2.86.2019.

⁴⁷ Postępowania egzekucyjne wszczęte do dnia 29 lipca 2020 r. są prowadzone na podstawie przepisów u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ustawy zmieniającej. Datą wszczęcia postępowania jest dzień doręczenia organowi egzekucyjnemu wniosku wierzyciela.

⁴⁸ Tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz.1201.

⁴⁹ Tekst jedn. Dz.U. z 2020 r., poz.1359.

⁵⁰ Tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 1360

⁵¹ Pismo nr EP.4222.43.1.2018.JS z dnia 18 czerwca 2018 r.

⁵² Nr 28/2018.

⁵³ Patrz: pkt 1 pisma z dnia 22 maja 2023 r. dot. AG dot. umorzonych postępowań.

Wyjaśnień nie uwzględniono. Wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 26 § 3a pkt 1 u.p.e.a. wszczęcie postępowania egzekucyjnego następuje z dniem doręczenia wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej i tytułu wykonawczego organowi egzekucyjnemu, jeżeli wierzyciel nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym. Zatem organ nieprawidłowo poinformował, iż postępowanie nie zostało wszczęte. Choć przepisy u.p.e.a. obowiązujące do dnia 19 lutego 2021 r.⁵⁴ nie określały *expressis verbis* daty wszczęcia postępowania, to w doktrynie i orzecznictwie wypracowano pogląd, że wszczęcie postępowania egzekucyjnego następuje m.in. na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego (art. 26 § 1 u.p.e.a.)⁵⁵. W takim przypadku datą wszczęcia postępowania egzekucyjnego jest dzień doręczenia organowi egzekucyjnemu tych dokumentów przez wierzyciela. Zauważyć również należy, że organ egzekucyjny nie podjął w przedmiotowej sprawie żadnych czynności procesowych, w związku z powyższym stwierdzić należy, że przedmiotowa sprawa, w której wniosek wpłynął 18 czerwca 2018 r. nie została w żaden sposób zakończona. Organ egzekucyjny nie podjął żadnych czynności zmierzających do wyegzekwowania ciężącego na zobowiązanym obowiązku, czym naruszył zasadę obowiązku prowadzenia egzekucji administracyjnej. Na gruncie administracyjnego postępowania egzekucyjnego obowiązuje bowiem zasada obligatoryjnego podejmowania egzekucji, a skutkiem podjętych przez wierzyciela *czynności* jest zasadniczo powstanie obowiązku wszczęcia przez organ egzekucyjny postępowania i przystąpienia do egzekucji⁵⁶. W omawianej sprawie organ również nie podjął żadnych czynności zmierzających do umorzenia postępowania egzekucyjnego. Taki sposób postępowania naraża DWIS na zarzut przewlekłości postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w art. 54a u.p.e.a.⁵⁷. Zaznaczenia wymaga również to, iż postępowanie egzekucyjne podlega umorzeniu w przypadku śmierci zobowiązanego, gdy obowiązek był ściśle z nim związany⁵⁸. Niemniej jednak rozstrzygnięcie w powyższym przedmiocie ma po pierwsze formę postanowienia (art. 59 § 4 u.p.e.a.), a po drugie wymaga poczynienia stosownych ustaleń.

W zakresie dwóch spraw zakończonych *postanowieniem o umorzeniu postępowania egzekucyjnego* (EP.906.2.85.2019, EP.906.2.86.2019) w wyniku kontroli ustalono, iż w dniu

---

⁵⁴ W dniu 20 lutego 2021 r. (zgodnie z art. 15 poniższej ustawy.) wszedł w życie przepis art. 1 pkt 6 lit. d ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1553), który po § 3 w art. 26 u.p.e.a. dodał § 3a w brzmieniu:

§ 3a. Wszczęcie postępowania egzekucyjnego następuje z chwilą:

1) doręczenia wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej i tytułu wykonawczego organowi egzekucyjnemu, jeżeli wierzyciel nie jest jednocześnie organem egzekucyjnym;

2) nadania tytułowi wykonawczemu klauzuli o skierowaniu tego tytułu do egzekucji administracyjnej, jeżeli wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym;

3) wystawienia tytułu wykonawczego w przypadku przekształcenia zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne.

⁵⁵ Ponadto należy wskazać, iż zgodnie z art. 18 u.p.e.a. w postępowaniu tym, w zakresie nieuregulowanym, znajdują odpowiednie zastosowanie przepisy k.p.a. Zgodnie z art. 61 § 3 k.p.a. datą wszczęcia postępowania na żądanie strony jest dzień doręczenia jej żądania do organu. Stosując powyższy przepis *odpowiednio* (tj. z modyfikacjami wynikającymi ze specyfiki i szczególności uregulowań u.p.e.a. względem k.p.a.) można było przed dniem 20 lutego 2021 r. przyjąć iż datą wszczęcia postępowania egzekucyjnego jest data doręczenia wniosku egzekucyjnego wierzyciela organowi egzekucyjnemu. Jak wskazano powyżej od dnia 20 lutego 2021 r. zagadnienie to jest uregulowane w art. 26 § 3a u.p.e.a. Niemniej jednak w przypadku wniosków złożonych przez wierzycieli przed tą datą należało stosować opisana powyżej regulę (zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy wskazanej w przypisie nr 53).

⁵⁶ Patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 lipca 2021 r., III OSK 547/21.

⁵⁷ O przewlekłości można mówić wówczas, gdy organ egzekucyjny nie podejmuje czynności zmierzających do wyegzekwowania obowiązku, uwzględniając czas niezbędny do podjęcia tych czynności, a więc, gdy postępowanie trwa dłużej niż to konieczne z przyczyn leżących po stronie organu - vide Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 13 lipca 2021 r. (I SA/Kr 291/21).

⁵⁸ Art. 59 § 1 pkt 6, w zw. z art. 13 ust. 1 i art. 29 u.p.e.a. (Dz. U. z 2019 r. poz. 2070).

wydania rozstrzygnięć istniały przesłanki do umorzenia postępowania przewidziane w art. 59 § 1 u.p.e.a., z uwagi na to, że dziecko podlegające obowiązkowi szczepień osiągnęło pełnoletność, wskutek czego władza rodzicielska zobowiązanych wygasła⁵⁹. Niemniej jednak, organ egzekucyjny w obydwu sprawach przez ponad 18 miesięcy jakie dzieliły dzień w którym DWIS otrzymał wnioski egzekucyjne (tj. 21 maja 2019 r.) a dzień, w którym osoba podlegająca szczepieniu stała się pełnoletnia (tj. 6 grudnia 2020 r.) nie podejmował żadnych działań w celu zastosowania środków egzekucyjnych (innych działań również), a więc pozostawał w bezczynności.

W sprawie nr EP.906.2.85.2019.MM wszczętej na wniosek PPIS w Głogowie⁶⁰ o wszczęcie egzekucji administracyjnej z dnia 17 maja 2019 r., do którego wierzyciel dołączył doręczone zobowiązanej upomnienie oraz wystawiony tytuł wykonawczy⁶¹, organ egzekucyjny w okresie od dnia 21 maja 2019 r. (wpływu wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej) do dnia 23 listopada 2021 r. tj. wydania *postanowienia* o umorzeniu postępowania egzekucyjnego nie podejmował żadnych działań zmierzających do zastosowania środka egzekucyjnego. Organ kontrolowany wyjaśnił⁶²: „(...) w okresie od 21.05.2019 r. do dnia 23.11.2021 r. DPWIS we Wrocławiu nie podejmował innych działań, poza rozmowami telefonicznymi prowadzonymi między pracownikami WSSE we Wrocławiu i PSSE w Głogowie oraz wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w związku z uzyskaniem pełnoletności przez osobę objętą szczepieniami obowiązkowymi”.

[dowód: akta kontroli str. 372-386, 427]

Wyjaśnień nie uwzględniono. Organ kontrolowany od dnia 21 maja 2019 r. (wpływu wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej) do dnia 23 listopada 2021 r. tj. wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego miał ponad 2 lata na zastosowanie środka egzekucyjnego w celu wykonania obowiązku, niemniej jednak nie podjął żadnych czynności procesowych. W dacie wpływu wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (21 maja 2019 r.) dziecko miało 16 lat i 5 miesięcy, co oznacza, że organ egzekucji miał ponad 1,5 roku na podejmowanie działań (pełnoletność dziecko uzyskało w dniu 6 grudnia 2020 r.). Dodatkowo, organ egzekucyjny zwlekał jeszcze 11 miesięcy z wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania. Wyjaśnić również należy, że rozmowy telefoniczne, na które powołuje się kontrolowany powinny znaleźć odzwierciedlenie w aktach sprawy. W związku z powyższym należy w takiej sytuacji sporządzić notatkę służbową z przeprowadzonej rozmowy, zgodnie z dyspozycją art. 72 k.p.a., która wskazuje, iż *czynności organu administracji publicznej, z których nie sporządza się protokołu, a które mają znaczenie dla sprawy lub toku postępowania, utrwała się w aktach w formie adnotacji podpisanej przez pracownika, który dokonał tych czynności*.

Podobnie, w sprawie nr EP.906.2.86.2019.MM wszczętej na wniosek PPIS w Głogowie o wszczęcie egzekucji administracyjnej⁶³ z dnia 17 maja 2019 r., do którego wierzyciel dołączył doręczone zobowiązaniem upomnienie oraz wystawiony tytuł wykonawczy⁶⁴ organ egzekucyjny do dnia 23 listopada 2021 r. tj. wydania *postanowienia* o umorzeniu postępowania egzekucyjnego nie podejmował żadnych działań zmierzających do zastosowania środka egzekucyjnego. Organ kontrolowany wyjaśnił⁶⁵: „(...) w okresie od 21.05.2019 r. do dnia 23.11.2021 r. DPWIS we Wrocławiu nie podejmował innych działań,

⁵⁹ Patrz: art. 5 ust. 2 ustawy w zw. z art. 10 § 1 i art. 11 kodeksu cywilnego i art. 92, art. 93 § 1 i art. 95 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

⁶⁰ EP-404-73-6/KC/19.

⁶¹ EP-404-73-5-19/KC/19.

⁶² Patrz: pkt 2 pisma z dnia 22 maja 2023 r. dot. AG dot. umorzonych postępowań.

⁶³ EP-404-73-4/KC/19.

⁶⁴ EP-404-73-3-18/KC/19.

⁶⁵ Patrz: pkt 3 pisma z dnia 22 maja 2023 r. dot. AG dot. umorzonych postępowań.

poza rozmowami telefonicznymi prowadzonymi między pracownikami WSSE we Wrocławiu i PSSE w Głogowie oraz wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w związku z uzyskaniem pełnoletności przez osobę objętą szczepieniami obowiązkowymi”.
[dowód: akta kontroli str.: 88 - 89, 387-401, 427]

Mając na uwadze powyżej opisane uwagi dotyczące tej kwestii, przedmiotowe wyjaśnienia nie mogą zostać uwzględnione.

Przyczyną ww. nieprawidłowości było nieprzestrzeganie procedur postępowania przez pracownika prowadzącego przedmiotowe sprawy oraz niewystarczający nadzór nad realizacją zadań.

III.4. Zawieszane postępowania.

W wyniku kontroli ustalono, iż stan faktyczny oraz prawny każdego z poddanych weryfikacji postępowań wskazywał, iż jego zawieszenie było dopuszczalne. Ponadto, należy pozytywnie ocenić fakt telefonicznych monitów pracownika WSSE w Ministerstwie Zdrowia dotyczących wnoszonych środków odwoławczych, do rozpatrzenia których właściwy jest ww. organ⁶⁶ oraz to, iż postanowienia jakie były wydawane w powyższym zakresie były podpisane przez upoważnioną osobę oraz zawierały informacje wymagane przepisami u.p.e.a. i k.p.a.

[dowód: akta kontroli str.: 76 – 77, 80]

W wyniku kontroli stwierdzono w niniejszym obszarze następujące uchybienia i nieprawidłowości.

Wniosek o wszczęcie egzekucji w sprawie nr EP.906.2.81.2018 wpłynął do WSSE w dniu 29 maja 2018 r. (przekazany przez Wojewodę Dolnośląskiego, który otrzymał go w dniu 17 maja 2018 r., na podstawie art. 65 § 1 k.p.a., od Wojewody Wielkopolskiego, który z kolei otrzymał wniosek od PPIS w Rawiczu w dniu 20 marca 2018 r.). Jak wynika z dokumentacji przesłanej przez wierzyciela wraz z przedmiotowym wnioskiem, jeden ze zobowiązanych – G. B. jest zameldowany na terenie Gminy Wąsosz, powiat górowski, województwo dolnośląskie⁶⁷. Drugi ze zobowiązanych, zamieszkuje na terenie Gminy Jutrosin, powiat rawicki, województwo wielkopolskie⁶⁸. Ponadto, w przesłanej wraz z opisanym powyżej wnioskiem egzekucyjnym opinii lekarza neurologa, sporządzonej dnia 23 października 2019 r. wynika, iż zaleca on odroczenie szczepień ochronnych dziecka o dwa lata, z przyczyn wskazanych w ww. dokumencie. W piśmie z dnia 18 czerwca 2018 r. PPIS w Rawiczu poinformował DWIS, iż ww. adres G. B. jest jego adresem zameldowania. Następnie, w dniu 10 marca 2022 r., DWIS nadaje tytułom wykonawczym, załączonym do wniosku wierzyciela z dnia 16 marca 2018 r. klauzule wykonalności. W dniu 1 kwietnia 2022 r. DWIS występuje do PPIS w Rawiczu o informację dot. wykonania przez zobowiązanych obowiązku poddania dzieci obowiązkowym szczepieniem ochronnym. Negatywną odpowiedź otrzymuje 26 kwietnia 2022 r., a w dniu 6 maja 2022 r. wydaje postanowienie w przedmiocie nałożenia na G. B. grzywny w celu przymuszenia. W dniu 2 czerwca do WSSE wpłynęło zażalenie na powyższe postanowienie sporządzone dnia 27 maja 2022 r. oraz zarzuty. W treści zażalenia oraz zarzutów podniesiono m. in. wydanie

---

⁶⁶ Patrz: pkt 4 pisma z dnia 17 maja 2023 r.

⁶⁷ Patrz: pismo Burmistrza Wąsosza z dnia 31 lipca 2017 r., SO.5345.1.92.2017

⁶⁸ Zgodnie z danymi zawartymi w karcie uodpornienia dziecka, której kopię PPIS w Rawiczu załączył do wniosku z dnia 16 marca 2018 r.

postanowienia przez niewłaściwy organ egzekucyjny⁶⁹, naruszenie art. 29 § 2 pkt 3 u.p.e.a. poprzez prowadzenie egzekucji administracyjnej na podstawie tytułu wykonawczego zawierającego wadliwy adres zamieszkania zobowiązanego, naruszenie art. 119 § 1 u.p.e.a. poprzez nałożenie grzywny w celu przymuszenia pomimo nieistnienia obowiązku będącego przedmiotem prowadzonej egzekucji oraz niewłaściwe uzasadnienie postanowienia z dnia 6 maja 2022 r.

[dowód: akta kontroli str.: 521 - 583]

W związku z powyższym, pismem z dnia 7 lipca 2022 r. DWIS, na podstawie art. 65 § 1 k.p.a. w zw. z art. 18 u.p.e.a., sporządził projekt pisma, którym miano przekazać wniosek PPIS w Rawiczu z dnia 16 marca 2022 r. Wojewodzie Wielkopolskiemu. Niemniej jednak, pismo to nie wyszło poza fazę projektu. Następnie, w dniu 2 sierpnia 2022 r. wydał postanowienie, którym wstrzymał wykonanie ww. postanowienia z dnia 6 maja 2022 r., z kolei pismami z dnia 11 sierpnia 2022 r. przekazał wierzycielowi (tj. PPIS w Rawiczu) zażalenie zobowiązanego z dnia 27 maja 2022 r., celem rozpatrzenia go jako zarzutów oraz poinformował zobowiązanego iż powyższy fakt skutkuje zawieszeniem postępowania egzekucyjnego do czasu wydania ostatecznego postanowienia w ich przedmiocie. Pismem z dnia 16 sierpnia 2023 r. dokonano zaś przekazania zażalenia na ww. postanowienie z dnia 6 maja 2022 r. Ministrowi Zdrowia.

[dowód: akta kontroli str.: 474 - 520]

Pismem z dnia 29 września 2022 r. PPIS w Rawiczu wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez DWIS wobec G. B., w związku z odroczeniem terminów szczepień dzieci zobowiązanego do dnia 30 listopada 2022 r. i 28 lutego 2023 r., co skutkowało wydaniem w dniu 8 listopada 2022 r. stosownego postanowienia.

[dowód: akta kontroli str.: 470 - 473]

W dniu 18 listopada 2022 r. Wielkopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny wydaje postanowienie, którym utrzymuje w mocy postanowienie PPIS w Rawiczu z dnia 26 września 2022 r., którym oddalił on wniesione przez zobowiązanego G. B. zarzuty. Pismem z dnia 8 grudnia 2022 r. wierzyciel występuje o podjęcie zawieszono postanowieniem z dnia 8 listopada 2022 r. postępowania. W dniu 28 grudnia 2022 r. do WSSE wpływa wniosek zobowiązanego o zawieszenie postępowania w związku z odroczeniem obowiązku szczepień przez lekarza do dnia 23 lutego 2023 r. Dnia 12 stycznia 2023 r. DWIS wydaje postanowienie o podjęciu zawieszono postępowania.

[dowód: akta kontroli str.: 438 – 451, 454 - 469]

W dniu 24 marca 2023 r. do WSSE wpływa pismo zobowiązanego, którym poinformował on o dalszym wstrzymaniu obowiązku szczepień do dnia 31 sierpnia 2023 r. Wcześniej, bo w dniu 1 lutego 2023 r. DWIS otrzymuje od PPIS w Rawiczu wniosek o wstrzymanie czynności egzekucyjnych do czasu wyjaśnienia przez ten organ zasadności odroczenia w czasie obowiązku szczepień. Pismem z dnia 21 marca 2023 r. DWIS wezwał do wyjaśnienia czy ww. pismo stanowi wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Do dnia rozpoczęcia niniejszej kontroli PPIS w Rawiczu nie udzielił jednoznacznej odpowiedzi.

---

⁶⁹ Czego dowodem jest dokument urzędowy wystawiony przez PPIS w Rawiczu, z którego wynika, iż G. B. zamieszkuje na terenie powiatu rawickiego. Co istotne dokument ten został załączony, wraz z kopią zaadresowanej strony koperty, przez zobowiązanego wraz z zażaleniem oraz zarzutami z dnia 27 maja 2022 r. Ponadto z kopii ww. koperty nie wynika, aby przesyłka jaką ona zawierała została zwrócona nadawcy.

[dowód: akta kontroli str.: 429 - 437]

Powyższy wywód zawiera syntetyczny opis przebiegu całego postępowania EP.906.2.81.2018. Zasadność zawarcia w niniejszym dokumencie powyższego opisu wynika z tego, iż ułatwi to ukazanie wszystkich nieprawidłowości jakimi jest ono dotknięte, i ich wpływ na jego dalszy przebieg.

Po pierwsze, należy przyznać słuszność DWIS, iż po otrzymaniu w dniu 29 maja 2018 r. wniosku PPIS w Rawiczu z dnia 16 marca 2018 r. podjął pewne czynności w celu zweryfikowania poprawności ustaleń wierzyciela co do adresu zamieszkania zobowiązanego i nie mogąc stwierdzić, na podstawie posiadanych dowodów, z całą pewnością, iż są one niewłaściwe, podjął dalsze czynności w sprawie⁷⁰. Niemniej jednak, w ocenie organu kontroli, działania DWIS nie były dostateczne. Jedynym działaniem DWIS w zakresie ustalenia adresu zamieszkania G. B. było skierowanie zapytania do PPIS w Rawiczu w dniu 12 czerwca 2018 r. Otrzymana odpowiedź z dnia 18 czerwca 2018 r. nie rozwiązała wątpliwości w tej kwestii. Pomimo tego, DWIS nie podejmował dalszych czynności w kwestii faktycznego adresu zamieszkania G. B. pomimo, iż miał do tego stosowne narzędzia⁷¹. Po drugie, co opisano powyżej, w dniu 2 czerwca 2022 r. DWIS powziął informację o tym, iż faktyczne miejsce zamieszkania G. B. znajduje się na obszarze województwa wielkopolskiego, co czyniło go niewłaściwym w dalszym prowadzeniu sprawy⁷². Właściwym organem egzekucyjnym jest w takim przypadku Wojewoda Wielkopolski, co powinno skutkować przekazaniem mu wniosku wierzyciela na podstawie art. 18 i art. 22 § 4 u.p.e.a w zw. z art. 65 § 1 k.p.a. Niemniej jednak, jak opisano powyżej, organ ten pismem z dnia 11 maja 2018 r. już przekazał wniosek PPIS w Rawiczu w tym trybie. W takim przypadku (tj. istnienia dwóch organów z których każdy uważa, iż właściwym jest ten drugi), należało złożyć wniosek, o którym mowa w art. 22 § 3 pkt 2 w zw. z § 1 pkt 6 k.p.a. w celu ustalenia, który z organów winien rozpatrzyć daną sprawę⁷³. Zamiast tego, DWIS w dniu 7 lipca 2022 r. sporządził opisany powyżej projekt pisma. Z udzielonych wyjaśnień⁷⁴ wynika,

---

⁷⁰ Patrz: pkt 1 lit. a pisma z dnia 17 maja 2023 r.

⁷¹ Przed wszystkim należy zaznaczyć, iż DWIS mógł, na podstawie art. 36 § 1 u.p.e.a. (§ *W zakresie niezbędnym do wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego oraz udzielania pomocy na podstawie ustawy o wzajemnej pomocy organ egzekucyjny lub wierzyciel, o którym mowa w art. 5, może żądać od uczestników postępowania informacji i wyjaśnień, jak również zwracać się o udzielenie informacji do organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych im podległych lub podporządkowanych, a także innych podmiotów*), skierować zapytania w powyższej kwestii do nieograniczonego kręgu podmiotów zarówno publicznych (np. do urzędów miejskich w Wąsoszu, gdzie formalnie jest zameldowany G. B., i w Jutrosinie, gdzie zamieszkują jego dzieci i ich matka, o informacje o tym czy na obszarze ich działania G. B. realizuje obowiązki publicznoprawne takie jak np. uiszczanie danin publicznych, które przypadają na rzecz gminy lub składanie deklaracji, o których mowa w art. 6m ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. z poz. 2519 z późn zm.; czy też po otrzymaniu zarzutów i zażalenia na postanowienie z dnia 6 maja 2022 r. mógł wystąpić do PPIS w Rawiczu o wyjaśnienia dot. decyzji z lipca 2020 r. nakazującej G. B. poddanie się kwarantannie) jak i prywatnych (np. matki jego dzieci lub innych osób, które są zameldowane wraz z nim pod tym samym adresem na terenie gminy Wąsosz). Zaznaczenia wymaga, iż udzielenie informacji przez organy i jednostki o których mowa powyżej nieodpłatnie i nie narusza to obowiązku zachowania przez nich tajemnicy określonej w odrębnych przepisach (art. 36 § 1a i § 1b u.p.e.a.).

⁷² Patrz: art. 18 i art. 22 § 4 u.p.e.a. w zw. z art. 19 k.p.a. Ponadto podkreślenia wymaga, co wykazano w opisie stanu faktycznego niniejszej sprawy oraz w przypisie nr 69, iż informacja ta pochodzi od zobowiązanego.

⁷³ Patrz: B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. 15, Warszawa 2017 oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 27 listopada 2009 r. sygn. II SA/Lu 580/09 i z dnia 29 grudnia 2015 r. sygn. III SA/Lu 580/15.

⁷⁴ Patrz: pkt 1 lit. c pisma z dnia 17 maja 2022 r.

iz uznano, że otrzymane dokumenty⁷⁵ nie są wystarczające do tego, aby z całą pewnością uznać, iż zobowiązany nie mieszka na terenie województwa dolnośląskiego, lecz na terenie województwa wielkopolskiego. Wyjaśnienia te nie zasługują na przyjęcie. Po pierwsze, należy zaznaczyć, iż z dokumentów jakie DWIS otrzymał wraz wnioskiem PPIS w Rawiczu z dnia 16 marca 2018 r. nie wynika, iż adres zamieszkania G. B. nie jest położony na terenie województwa wielkopolskiego⁷⁶. Po drugie, z akt postępowania wynika jednoznacznie, iż po otrzymaniu w dniu 2 czerwca 2022 r. zażalenia na postanowienie z dnia 6 maja 2022 r. oraz zarzutów, DWIS przekazał pismem z dnia 11 sierpnia 2022 r. drugi z ww. środków zaskarżenia (tj. zarzuty), celem zajęcia wobec nich stanowiska, PPIS w Rawiczu, nie zaś PPIS w Górze. Organ ten (tj. PPIS w Rawiczu) nie uznał się za niewłaściwy w sprawie i w dniu 26 września 2022 r. wydał postanowienie, którym oddalił zarzuty jakie podniósł w sprawie prowadzonej egzekucji G. B. W wyniku wniesienia zażalenia na powyższe rozstrzygnięcie postanowieniem z dnia 18 listopada 2022 r. Wielkopolski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny utrzymał je w mocy, również nie stwierdzając braku właściwości swojej ani organu pierwszej instancji. Z treści jego rozstrzygnięcia wynika ponadto, iż wnosząc zażalenia zobowiązany nie podnosił, iż postanowienie w pierwszej instancji wydał niewłaściwy organ. W ocenie organu kontroli powyższe dowodzi w sposób jednoznaczny, iż miejscem faktycznego zamieszkania zobowiązanego G. B. jest województwo wielkopolskie nie zaś dolnośląskie⁷⁷. Powyższe skutkuje zaś tym, iż postanowienia DWIS z dnia 6 maja 2022 r., z dnia 8 listopada 2022 r. i z dnia 12 stycznia 2023 r. mogą być dotknięte wadą kwalifikowaną, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a.

Kolejne nieprawidłowości, poza opisaną powyżej, która może wyrzucić najdalej idące skutki prawne, jakimi dotknięte jest niniejsze postępowanie są następujące:

- nadanie tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności nastąpiło ze znacznym

---

⁷⁵ Tj. decyzja PPIS w Rawiczu o poddaniu G. B. kwarantannie wskazująca, iż mieszka on na obszarze gminy Jutrosin położonej na obszarze powiatu rawickiego.

⁷⁶ Jak wskazano powyżej Burmistrz Wąsosza wydał dokument potwierdzający jedynie miejsce w jakim G. B. jest zameldowany na pobyt stały. Z kolei, z żadnego ze zwrotnych potwierdzeń odbioru przedstawionych wraz z wnioskiem PPIS w Rawiczu z dnia 16 marca 2018 r., dot. przesyłek adresowanych do G. B. nie wynikało aby odebrał je on lub jego dorosły domownik, który zobowiązał się do ich oddania (patrz: art. 18 u.p.e.a. w zw. z art. 42 § 1 i § 2, art. 43 i art. 46 § 1 k.p.a.). Tym samym, w ocenie organu kontroli, nie mogą one stanowić dowodu na to, iż G. B. faktycznie zamieszkuje na terenie województwa dolnośląskiego. Na marginesie należy tylko wspomnieć, iż druk zwrotnego potwierdzenia odbioru jaki stosował PPIS w Rawiczu nie uwzględnia wszystkich informacji jakich wymagają przepisy k.p.a. dot. doręczeń.

⁷⁷ Zaznaczyć należy, iż o ile właściwość miejscowa i rzeczowa organu egzekucyjnego jest ustalana na podstawie przepisów u.p.e.a. (art. 19 – art. 22) to właściwość wierzyciela, niebędącego jednocześnie organem egzekucyjnym jest ustalana na podstawie przepisów k.p.a. (patrz: art. 18 u.p.e.a.), co w stanie faktycznym niniejszej sprawy oznacza, iż właściwym do wydania postanowienia w sprawie stanowiska wierzyciela wobec zarzutów G. B. był PPIS właściwy dla jego miejsca zamieszkania (art. 21 § 1 pkt 3 k.p.a. w zw. z art. 13 ust. 1 i art. 27 ustawy zmieniającej oraz art. 34 § 1 i § 2 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym przed 30 lipca 2020 r.). Zasadność powyższego toku rozumowania potwierdza też to, iż obowiązek poddania się szczepieniom ochronnym, wynikający z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy, w przypadku osób nieposiadających pełnej zdolności do czynności prawnych obciążają osoby sprawujące pieczę prawną nad osobą małoletnią (art. 5 ust. 2 ustawy). Zgodnie z art. 10 § 1 i art. 11 kodeksy cywilnego pełną zdolność do czynności prawnych uzyskuje się z dniem ukończenia osiemnastu lat. Do tego czasu osoby niepełnoletnie pozostają pod władzą rodzicielską, przysługująca co do zasady obojgu rodzicom, wyrazem której jest m. in. prawo i obowiązek do wykonywania pieczy nad dzieckiem (art. 92, art. 93 § 1 i art. 95 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zgodnie z art. 5 § 1 pkt 2 i art. 1a pkt 13 u.p.e.a. w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 3 i art. 12 ust. 1 u.p.i.s. wierzycielem obowiązku poddania się szczepieniom ochronnym jest właściwy miejscowo PPIS. W przypadku gdyby rodzice dzieci niepoddawanych szczepieniom mieszkali w obszarze właściwości miejscowej odrębnych PPIS to wówczas każdy z nich miałby odrębnego wierzyciela i możliwym byłoby aby egzekucję administracyjną prowadziły wobec nich odrębne organy egzekucyjne.

opóźnieniem⁷⁸;

- na zwrotnym poświadczeniu odbioru przesyłki, którą doręczono zobowiązanemu postanowienie z dnia 6 maja 2022 r. i tytuł wykonawczy widnieje jedynie adnotacja o tym, iż przesyłka zawiera wyłącznie postanowienie⁷⁹, co w ocenie kontrolujących oznacza, iż nie mogą być one dowodem na to kiedy dokonano doręczenia tytułu wykonawczego, co z kolei ma kluczowe znaczenia dla oceny terminowości wniesienia zarzutów⁸⁰;
- po otrzymaniu w dniu 2 czerwca 2022 r. zażalenia oraz zarzutów DWIS, po przeanalizowaniu ich treści oraz załączonych do nich dokumentów powinien wdrożyć opisaną powyżej procedurę, o której mowa w art. 22 k.p.a.;
- zarzuty oraz zażalenie z dnia 27 maja 2022 r. przekazano z naruszeniem przepisów k.p.a.⁸¹ oraz u.p.e.a.⁸²;

---

⁷⁸ Przepisy u.p.e.a. nie wskazują wprawdzie w jakim terminie ma to nastąpić, niemniej jednak mając na uwadze treść art. 18 i art. 29 § 1 i § 2 u.p.e.a. w zw. z art. 12 i art. 19 k.p.a. powinno to nastąpić niezwłocznie po tym jak organ egzekucyjny potwierdzi swoją właściwość rzeczową i miejscową do rozpatrzenia wniosku egzekucyjnego wierzyciela, potwierdzi dopuszczalność egzekucji administracyjnej w danej sprawie oraz stwierdzi, iż tytuł wykonawczy spełnia warunki jakie stawiają mu przepisy u.p.e.a. Tymczasem w stanie faktycznym niniejszej sprawy DWIS otrzymał wniosek PPIS w Rawiczu w dniu 29 maja 2018 r. a klauzula wykonalności została tytułowi wykonawczemu załączonemu do ww. wniosku, nadana w dniu 10 marca 2022 r. (tj. ponad 46 miesięcy później). Wprawdzie należy uwzględnić wyjaśnienia złożone w powyższym zakresie przez DWIS (pkt 1 lit. b pisma z dnia 17 maja 2023 r.) dotyczące m. in. zadania jakie wykonywała Państwowa Inspekcja Sanitarna w związku z wystąpieniem na obszarze kraju stanu zagrożenia epidemicznego oraz epidemii. Niemniej jednak wydarzenia te należy datować dopiero od 14 marca 2020 roku (§ 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 13 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego, Dz. U. poz. 433). Tym samym do czasu ich wystąpienia DWIS pozostawał w bezczynności przez ponad 20 miesięcy (od 29 maja 2018 r. do 14 marca 2020 roku). Okoliczność ta jest szczególnie znacząca w tym kontekście, iż szczepienie wskazane w ustawie i rozporządzeniu muszą być podane do określonego wieku. Pozostawianie w bezczynności przez organ egzekucyjny przez prawie dwa lata nie może zostać w tym kontekście pozytywnie ocenione.

⁷⁹ Dowód doręczenia adresatowi przesyłki jest dokumentem urzędowym potwierdzającym fakt i datę doręczenia zgodnie z danymi na nim wskazanymi. Oznacza to, że dokument ten korzysta ze szczególnej mocy dowodowej, o której mowa w art. 76 § 1 k.p.a. (patrz wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. I SA/Bk 516/13. Kolejną kwestią wymagającą omówienia jest doręczanie przez organ kilku pism w jednej przesyłce (w jednej kopercie). Działanie to nie jest sprzeczne z prawem niemniej jednak aby było ono skuteczne koniecznym jest aby fakt ten został odnotowany na zwrotnym potwierdzeniu odbioru takiej przesyłki, która (co opisano powyżej) stanowi dowód tego jaką przesyłkę i z jaką zawartością doręczono adresatowi, co on potwierdził. Dokonanie oznaczenia koperty w sposób wskazujący, że zawiera ona dwa pisma jest również działaniem pożądanym, niemniej jednak przesądzającą okolicznością, mającą znaczenie dla wykazania doręczenia w jednej przesyłce dwóch pism procesowych jest właściwe opisanie tego faktu na zwrotnym potwierdzeniu odbioru, jak bowiem zaznaczono powyżej jest to dokument urzędowy korzystający ze szczególnej mocy dowodowej (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 5 listopada 2014r., sygn. I SA/Bk 476/14).

⁸⁰ Zgodnie z art. 27 § 1 pkt 9 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r., a więc w stanie prawnym w jakim toczy się postępowanie EP.906.2.81.2018, termin na wniesienie zarzutów wynosił 7 dni od daty doręczenia odpisu tytułu wykonawczego. Zarzuty wniesione po tym terminie nie były merytorycznie rozpoznawane z uwagi na brak ich skutecznego wniesienia (patrz: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 września 2021 r. III SA/Wa 240/21 oraz wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 października 2022 r. III FSK 1001/22 i z dnia 27 stycznia 2023 r. III FSK 1546/21).

⁸¹ Zgodnie z art. 18 u.p.e.a. w zw. z art. 144 i art. 133 k.p.a. przekazanie zażalenia powinno nastąpić w terminie do 7 dni od daty jego otrzymania przez organ pierwszej instancji. W stanie faktycznym niniejszej sprawy termin ten upływałby 9 czerwca 2022 r. faktycznego przekazania zaś dokonano dopiero pismem z dnia 16 sierpnia 2022 r. a więc z opóźnieniem wynoszącym 68 dni. Wprawdzie ww. przepisy nie wprowadzają żadnej sankcji za uchybienie ww. terminowi, niemniej jednak opóźnienie w tym wymiarze nie może zostać pozytywnie ocenione.

⁸² Wprawdzie przepisy u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r. nie wskazywały terminu w jakim ma nastąpić przekazanie zarzutów wierzycielowi, niemniej jednak przepis art. 18 u.p.e.a. w zw. z art. 12 k.p.a. każą przyjąć, iż ma to nastąpić niezwłocznie. Tymczasem ze stanu faktycznego sprawy wynika, iż zarzuty

- bezpodstawnie DWIS wydał w dniu 8 listopada 2022 r. postanowienie, którym zawiesił prowadzone administracyjne postępowanie egzekucyjne⁸³,
- DWIS pozostawił wnioski zobowiązanego złożone w dniach 28 grudnia 2022 r. i 24 marca 2023 r., oraz wnioski PPIS w Rawiczu z dnia 1 lutego 2023 r. i 31 marca 2023 r. bez rozpoznania⁸⁴,
- bezpodstawnie DWIS wydał w dniu 12 stycznia 2023 r. postanowienie o podjęciu zawieszono postępowania egzekucyjnego⁸⁵;
- DWIS nie wydał postanowienia ws. zarzutów pomimo, iż ostateczne postanowienie ws. stanowiska wierzyciela zostało wydane w dniu 18 listopada 2022 r.⁸⁶, co skutkuje nadmierną przewlekłością stanu zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Kolejnymi z postępowań zweryfikowanych w ramach wylosowanej próby kontroli były sprawy o nr: EP.906.2.10.2019 i EP.906.2.14.2019. Wynik ich weryfikacji zostanie omówiony łącznie albowiem sprawy te zostały wszczęte z wniosku tego samego organu (tj. PPIS w Głogowie) i dotyczą zobowiązanych będących rodzicami dwójki dzieci (rodzeństwa) niepoddawanych obowiązkowym szczepieniom.

Z akt postępowań wynika, iż wnioski egzekucyjne PPIS w Głogowie w obydwu ww. sprawach wpłynęły do WSSE w dniu 22 lutego 2019 r. Klauzule wykonalności tytułom wykonawczym do nich załączonym DWIS nadał w dniu 10 września 2021 r., a więc ponad 30 miesięcy później. W pkt 2 lit. a pisma z dnia 17 maja 2023 r. wskazano przyczyny takiego stanu rzeczy. Są one analogiczne jak w przypadku postępowania EP.906.2.81.2018. Organ kontroli nie uwzględnił ich⁸⁷. Należy wskazać, iż kontrolujący nie negują tego, iż w okresie trwania stanu zagrożenia epidemicznego i potem stanu epidemii, tj. od 14 marca 2020 roku główne zadania organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej były związane z przeciwdziałaniem i ograniczaniem skutków pandemii SARS Cov-2. Niemniej jednak, do tego czasu tj. przez 13 miesięcy, z akt powyższych postępowań nie wynikało, aby DWIS podejmował

---

otrzymane w dniu 2 czerwca 2022 r. DWIS przekazał PPIS w Rawiczu pismem z dnia 11 sierpnia 2022 r., faktycznie wysłanym w dniu 22 sierpnia 2022 r. a więc dopiero po 81 dniach, co nie może zostać ocenione pozytywnie.

⁸³ Zgodnie z art. 35 § 1 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r. wniesienie zarzutów na podstawie art. 33 § 1 pkt 1 – pkt 7, pkt. 9 i pkt 10 u.p.e.a. zawieszono prowadzone postępowanie do czasu wydania ostatecznego postanowienia w ich sprawie (tzn. że zawieszenie trwało przez okres konieczny do wydania ostatecznych postanowień zarówno w sprawie stanowiska wierzyciela jak i postanowienia ws. zarzutów. Powyższe oznacza, iż konieczne było wydanie co najmniej dwóch postanowień –jednego przez wierzyciela na podstawie art. 34 § 1 u.p.e.a., a drugiego przez organ egzekucyjny na podstawie art. 34 § 4 u.p.e.a. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r.). W stanie faktycznym niniejszej sprawy zarzuty wpłynęły w dniu 2 czerwca 2022 r. i były oparte o art. 33 § 1 pkt 2, pkt 6, pkt 8 i pkt 10 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r., a więc fakt ich wniesienia powodował zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Ostateczne stanowisko wierzyciela pochodzi z dnia 18 listopada 2022 r. natomiast z poddanych analizie akt sprawy wynika ostatecznego postanowienia ws. zarzutów, o którym mowa w art. 34 § 4 u.p.e.a., do dnia rozpoczęcia kontroli nie wydano. Tym samym wniosek PPIS w Rawiczu z dnia 29 września 2022 r. powinien skutkować wydaniem postanowienia, o którym mowa w art. 61a § 1 *in fine* k.p.a. w zw. z art. 18 u.p.e.a., tj. postanowienia o braku wszczęcia postępowania w przedmiocie zawieszenia postępowania egzekucyjnego, ponieważ zarówno organ egzekucyjny pismem z dnia 11 sierpnia 2022 r. poinformował zobowiązanego o treści art. 35 § 1 u.p.e.a. w opisanym powyżej brzmieniu, a więc odrębne zawieszenie postępowania na wniosek wierzyciela było niecelowe.

⁸⁴ W przypisie nr 83 wyczerpująco wyjaśniono przedmiotową kwestię.

⁸⁵ Jak wyjaśniono w przypisie nr 83 od dnia wniesienia zarzutów postępowanie egzekucyjne jakie DWIS prowadzi wobec G. B. jest zawieszono i takim pozostanie do dnia wydania ostatecznego postanowienia, o którym mowa w art. 34 § 4 u.p.e.a. w zw. z art. 13 ust. 1 i art. 27 ustawy zmieniającej.

⁸⁶ Na dzień rozpoczęcia kontroli, tj. 18 kwietnia 2023 r. było to 151 dni. Patrz: art. 34 § 4 u.p.e.a. w zw. z art. 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej.

⁸⁷ Patrz: przypis nr 78 i zawarty w nim wywód dot. terminów nadawania klauzuli wykonalności tytułom wykonawczym.

jakiegokolwiek działania w zw. z ww. wnioskami egzekucyjni, co nie może zostać pozytywnie ocenione.

[dowód: akta kontroli str.: 75, 79, 611, 619 - 620, 655 – 657, 662]

W dniu 2 listopada 2021 r. DWIS wydał postanowienia, którymi nałożył na zobowiązanych grzywny w celu przymuszenia. Załącznikami do przedmiotowych postanowień były tytuły wykonawcze, o których mowa w powyższym akapicie. Ze zwrotnych poświadczeń odbioru wynika, iż w obydwu sprawach powyższe dokumenty skutecznie doręczono w dniu 15 listopada 2021 r. W dniu 22 listopada 2021 r. zobowiązani w obydwu ww. postępowaniach sporządzili zarówno zarzuty jak i zażalenia na postanowienia z dnia 2 listopada 2021 r. W aktach spraw brak było jakiegokolwiek dowodu, z którego wynikałoby kiedy i w jaki sposób zostały one wniesione. Z udzielonych wyjaśnień⁸⁸ wynika, iż uczyniono to za pośrednictwem operatora pocztowego. Brak koperty, lub jej kopii tłumaczono tym, iż wobec zobowiązanych DWIS prowadzi jednocześnie więcej niż jedną sprawę i koperty, w który nadano ww. środki odwoławcze znajdowały się w innych sprawach. Następnie, w dniu 7 grudnia 2021 r. DWIS wydał postanowienia, którymi wstrzymał wykonanie ww. postanowień z dnia 2 listopada 2021 r.⁸⁹. Przekazanie zażeń Ministrowi Zdrowia nastąpiło pismami z dnia 16 grudnia 2021 r. Pismami z dnia 30 grudnia 2021 r. DWIS w obydwu sprawach przekazał wniesione zarzuty PPIS w Głogowie oraz poinformował zobowiązanego, iż w związku z faktem ich wniesienia prowadzone wobec niego postępowanie ulega zawieszeniu. Wierzyciel otrzymał zarzuty w dniu 12 stycznia 2022 r. Z udzielonych wyjaśnień⁹⁰ wynika, iż od tego czasu, tj. przez 16 miesięcy (od 12 stycznia 2022 r. do 17 maja 2023 r.). DWIS nie otrzymał informacji o wydaniu ostatecznego postanowienia, o którym mowa w art. 34 § 1 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do 29 lipca 2020 r.

[dowód: akta kontroli str.: 75 – 76, 79, 584-666]

Ponadto, z treści zwrotnych poświadczeń odbioru powyższych aktów (tj. postanowień z dnia 15 listopada 2022 r.) nie wynika, że wraz z nimi doręczono również tytuły wykonawcze⁹¹. Tym samym, w ocenie kontrolujących dokument ten nie może stanowić dowodu doręczenia innego dokumentu niż ten, który wpisano w jego treści tj. postanowień z dnia 2 listopada 2021 r., co z kolei może czynić wniesione zarzuty przedwczesnymi⁹². Mając na uwadze wyjaśnienia udzielone w powyższym zakresie (przywołane powyżej) należy negatywnie ocenić fakt braku zamieszczenia w aktach sprawy jakiegokolwiek dowodu (np. w postaci kopii koperty, w której nadano pismo), na podstawie którego można by określić terminowość wniesienia danego środka odwoławczego (czy zostało wniesione przedwcześnie, za późno czy w terminie wymaganym przepisami prawa).

Negatywnie należy ocenić również fakt braku jakiegokolwiek monitorowania stanu sprawy, której przedmiotem jest zajęcie przez PPIS w Głogowie stanowiska wobec wniesionych przez zobowiązanych zarzutów. Należy przy tym zaznaczyć, iż kontrolujący zdają sobie sprawę z tego, iż DWIS nie ma żadnych prawnych możliwości, aby realnie wpłynąć na szybkość z jaką powyższe postępowania będą procedowane przez PPIS w Głogowie. Niemniej jednak, z akt powyższych postępowań wynika, iż osoby, których

---

⁸⁸ Patrz: pkt 2 lit. b pisma z dnia 17 maja 2023 r.

⁸⁹ Do czego upoważniał go przepis art. 17 § 2 u.p.e.a.

⁹⁰ Patrz: pkt 2 lit. c pisma z dnia 17 maja 2023 r.

⁹¹ Patrz: przypis nr 79 i zawarty w nim wywód dot. oznaczania zwrotnych poświadczeń odbioru w przypadku przesyłania w jednej kopercie kilku dokumentów.

⁹² Patrz: przypis nr 80 i zawarty w nim wywód dot. terminu na wniesienie zarzutów w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych do dnia 29 lipca 2020 r.

szczepień nie wykonywano urodziły się odpowiednio w roku 2004 i 2006. Oznacza to, iż starsze z nich stało się pełnoletnie 2022 roku, co skutkuje tym, iż dalsze prowadzenie przez DWIS postępowania egzekucyjnego wobec jego rodziców stało się niedopuszczalne z powodu osiągnięcia przez niego pełnoletniości, w związku z czym należy je umorzyć.⁹³ Zaznaczenia wymaga też to, iż z uwagi na osiągnięcie przez ww. osobę wieku 19 lat wszczęcie odrębnego postępowania egzekucyjnego wobec niej również jest niedopuszczalne⁹⁴. W tym kontekście należy negatywnie ocenić brak działań monitorujących ze strony DWIS w zakresie wydania przez PPIS w Głogowie postanowienia w sprawie stanowiska wobec zarzutów. Brak bowiem wydania powyższego rozstrzygnięcia przez tak długi okres czasu (na co jak zaznaczono powyżej DWIS nie miał wpływu lecz mógł podejmować działania monitorujące), w połączeniu z opisanym powyżej okresem 30 miesięcy braku działań DWIS w zakresie nadania tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności skutkowało bowiem tym, iż po pierwsze nie doprowadzono do wyegzekwowania powyższego obowiązku, a po drugie pozbawiono się możliwości jego wszczęcia wobec osoby bezpośrednio podlegającej obowiązkowi szczepień.

W zakresie młodszego z ww. dzieci, mając na uwadze powyższy wywód, należy wskazać, iż prowadzenie wobec jego rodziców egzekucji obowiązku wykonania szczepień ochronnych jest możliwe do roku 2024, natomiast wobec niego samego do roku 2025. Niemniej jednak, wciąż trwający brak wydania przez PPIS w Głogowie postanowienia ws. stanowiska wierzyciela wobec wniesionych zarzutów (obecnie okres ten wynosi prawie 18 miesięcy) skutkuje tym, iż postępowanie cały czas pozostaje zawieszona a okres, w którym DWIS będzie mógł podejmować jakiegokolwiek działania w celu zastosowania środków egzekucyjnych cały czas się zmniejsza, co w konsekwencji może rodzić skutki tożsame z opisanymi powyżej.

Ostatnie z postępowań egzekucyjnych składających się na próbę kontroli postępowań zawieszonych zostało wszczęte na wniosek PPIS w Miliczu z dnia 20 lipca 2021 r., który wpłynął do DWIS w dniu 23 lipca 2021 r. i skutkowało wszczęciem postępowania nr EP.906.1.10.2021. DWIS nadał tytułowi wykonawczemu⁹⁵ klauzule wykonalności w dniu 29 lipca 2021 r., natomiast w dniu 30 lipca 2021 r. wydane zostało postanowienie w przedmiocie nałożenia na zobowiązanego grzywny w celu przymuszenia oraz wzywającego go do wykonania obowiązku poddania się obowiązkowym szczepieniom ochronnym. Z treści zwrotnego poświadczenia odbioru wynika, iż do doręczenia doszło 12 sierpnia 2021 r. W dniu 24 sierpnia 2021 r. do WSSE wpłynęło pismo zobowiązanego z dnia 19 sierpnia 2021 r. zawierające żądania:

- odstąpienia od czynności egzekucyjnych na podstawie art. 45 u.p.e.a.;
- umorzenia prowadzonego postępowania na podstawie art. 59 u.p.e.a.;
- wydanie zaświadczenia o wykonaniu obowiązku;

---

⁹³ Szczegółowy wywód dotyczący kwestii osób odpowiedzialnych za realizację obowiązku poddawania małoletnich dzieci szczepieniom ochronnym został zawarty w przypisie nr 77. Podstawą umorzenia postępowania egzekucyjnego przez organ egzekucyjny z urzędu będzie w tym przypadku przepis art. 59 § 1 pkt 4 i § 4 u.p.e.a. w zw. z art. 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej.

⁹⁴ Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i art. 17 ust. 1 ustawy w zw. z § 2 i § 3 rozporządzenia ws. szczepień obowiązek szczepień obowiązkowych wygasa najpóźniej po ukończeniu przez osobę im podlegająca 19 lat. Tym samym w przypadku otrzymania wniosku egzekucyjnego dot. ww. osoby należałoby poinformować wierzyciela o odmowie wszczęcia egzekucji, a w razie złożenia przez niego stosownego wniosku – wydać postanowienie w tym zakresie (art. 29 § 1 i § 2 pkt 1 u.p.e.a.), natomiast w przypadku wszczęcia postępowania egzekucyjnego wobec osoby pełnoletniej i niezakończenia go wyegzekwowaniem obowiązku zaszczepienia się należałoby je umorzyć (art. 59 § 1 pkt 8 w zw. z § 4 u.p.e.a. w zw. z art. 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej – w przypadku postępowań wszczętych przed 30 lipca 2020 r.; art. 59 § 1 pkt 1 w zw. z § 4 u.p.e.a. – w przypadku postępowań wszczętych po 29 lipca 2020 r.).

⁹⁵ Tytuł wykonawczy nr EP/4/21.

- zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania przedmiotowego wniosku. Ponadto, drugim pismem sporządzonym tego samego dnia przez zobowiązanego były zarzuty oparte o przepis art. 33 § 2 pkt 1, pkt 2, pkt 4 – pkt 6 u.p.e.a.

Wniesienie opisanych powyżej pism skutkowało następującymi działaniami DWIS:

- 1 września 2021 r. wydano postanowienia o wstrzymaniu wykonania postanowienia z dnia 30 lipca 2021 r. w związku z wniesionym zażaleniem;
- pismem z dnia 9 września 2021 r. przekazano zarzuty zawarte w piśmie z dnia 19 sierpnia 2021 r. PPIS w Miliczu;
- w dniu 12 kwietnia 2022 r. przekazano Ministrowi Zdrowia akta postępowania, w związku z zażaleniem wniesionym na postanowienie z dnia 30 lipca 2021 r.
- w dniu 6 maja 2022 r. wydano postanowienie w przedmiocie zawieszenia prowadzonego wobec zobowiązanego postępowania egzekucyjnego.

Ponadto, w dniu 6 maja 2022 r. do WSSE wpłynęło pismo PPIS w Miliczu z dnia 15 marca 2022 r., do którego załączono wydane tego samego dnia postanowienie ww. organu, którym uznał on zarzuty zobowiązanego za uzasadnione.

[dowód: akta kontroli str.: 76, 80, 687 - 746]

W związku z opisanym powyżej stanem faktycznym stwierdzono następujące nieprawidłowości, jakie wystąpiły na gruncie przedmiotowego postępowania:

- pismo DWIS z dnia 9 września 2021 r., którym dokonano przekazania zarzutów wierzycielowi zawiera błędne pouczenie dot. zarzutów⁹⁶;
- postanowienie DWIS z dnia 1 września 2021 r. wydane w przedmiocie wstrzymania wykonania postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia może być obciążone wadą kwalifikowaną rażącego naruszenia prawa wskazaną w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.⁹⁷;
- dokonane pismem z dnia 12 kwietnia 2022 r. przekazanie Ministrowi Zdrowia akt sprawy w związku z zażaleniem na postanowienie w przedmiocie nałożenia grzywny na zobowiązanego było bezpodstawne⁹⁸;
- DWIS nie rozpoznał w jakikolwiek sposób wniosków zobowiązanego o odstąpienie od czynności egzekucyjnych oraz o umorzenie postępowania egzekucyjnego zawartych w piśmie z dnia 19 sierpnia 2021 r.⁹⁹;

---

⁹⁶ Jak wynika z akt postępowania postępowanie egzekucyjne wszczęto w dniu 23 lipca 2021 r., a więc w dniu wpływu do WSSE wniosku PPIS w Miliczu (art. 26 § 3a pkt 1 u.p.e.a.). Oznacza to również to, iż jest ono prowadzone na podstawie przepisów u.p.e.a. w wersji uwzględniającej przepisy ustawy zmieniającej (art. 13 ust. 1 w zw. z art. 29 ustawy zmieniającej). W tym stanie prawnym (art. 34 § 2 - § 4 u.p.e.a.) postanowienie w sprawie zarzutów wydaje wyłącznie wierzyciel. Tymczasem pismo DWIS z dnia 9 września 2021 r. zawierało pouczenie o treści art. 34 § 1 u.p.e.a. w brzmieniu jakie niniejszy artykuł posiadał do dnia 29 lipca 2020 r.

⁹⁷ Zgodnie z art. 17 § 2 u.p.e.a. wniesienie zażalenia nie wstrzymuje postępowania egzekucyjnego. Organ egzekucyjny lub organ odwoławczy może jednak w uzasadnionych przypadkach wstrzymać postępowanie egzekucyjne do czasu rozpatrzenia zażalenia. Jak wynika z treści niniejszego przepisu warunkiem koniecznym do wydania postanowienia na jego podstawie jest wniesienie zażalenia na inne rozstrzygnięcie. Ze stanu faktycznego sprawy nie wynika, aby przedmiotem któregośkolwiek z pism zobowiązanego z dnia 19 sierpnia 2021 r. było zażalenie na postanowienie DWIS z dnia 30 lipca 2021 r. o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia. Stanowisko to potwierdzają również udzielone wyjaśnienia (pkt 3 lit. c pisma z dnia 17 maja 2023 r. w treści którego wskazano, cyt.: *Zdecydowano, że pismo w swej istocie zawiera zarzuty sformułowane w art. 33 u.p.e.a. (tak też zostało oznaczone przez Zobowiązanego). DPWIS we Wrocławiu po analizie całości pisma nie znalazł podstaw aby uznać, że pismo to może stanowić także zażalenie na postanowienie o nałożeniu grzywny (...)*).

⁹⁸ Jak wyjaśniono w przypisie nr 97 zobowiązany nie wniósł zażalenia na postanowienie DWIS z dnia 30 lipca 2021 r. Tym samym brak jest środka zaskarżenia, który Minister Zdrowia mógłby rozpatrzyć.

⁹⁹ Przepis art. 45 § 3 u.p.e.a. nakazuje zawiadomić wierzyciela o odstąpieniu od czynności egzekucyjnych, a w razie otrzymania stosownego wniosku wydaje w tym zakresie postanowienie. Odmowa odstąpienia

- DWIS nie poinformował zobowiązanego o podmiotach właściwych do wydania zaświadczenia o wykonaniu obowiązku szczepień ochronnych¹⁰⁰;
- po otrzymaniu w dniu 24 sierpnia 2021 r. zarzutów zobowiązanego, DWIS nie wydał na podstawie art. 35 § 1 w zw. z art. 56 § 3 u.p.e.a. postanowienia o wstrzymaniu prowadzonego postępowania¹⁰¹;
- postanowienie w przedmiocie zawieszenia postępowania egzekucyjnego z dnia 6 maja 2022 r. zostało wydane zbyt szybko i bez należytej weryfikacji¹⁰².

Przyczyną powstania opisanych powyżej nieprawidłowości była niewystarczająca znajomość przepisów przez pracowników prowadzących przedmiotowe postępowania oraz brak należytego nadzoru.

III.5. Postępowania w toku .

W wyniku kontroli stwierdzono, iż w sprawach: EP.906.2.78.2018, EP.906.2.108.2018 EP.906.2.15.2019, EP.906.2.65.2019, EP.906.1.2.2020, EP.906.1.8.2021, EP.3151.16.2022 tytuł wykonawczy opatrzony klauzulą wykonalności miał zostać doręczony wraz z postanowieniem o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia, co wynika z jej treści. Ze znajdującego się w aktach sprawy zwrotnego poświadczenia odbioru ww. przesyłki wynika, iż zawierała ona jedynie ww. postanowienie. Jest to sytuacja analogiczna do tej, którą opisano w części III.4. niniejszego dokumentu, w związku z czym aktualne pozostają uwagi jakie wówczas poczyniono w powyższym zakresie¹⁰³.
[dowód akta kontroli str.: 208 – 209, 213 - 214, 216, 219 - 220, 879 – 880, 963 – 964, 1024 – 1025, 1045 – 1046, 1296 – 1301, 1319 - 1322]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż w sprawach o nr: EP.906.1.8.2021 i EP.3151.9.23 postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia zawierają nieprawidłowe pouczenie

---

od czynności egzekucyjnych powinna mieć od początku formę postanowienia (art. 17 § 1 zd. pierwsze u.p.e.a.). Z kolei art. 59 § 4 u.p.e.a. wskazuje, iż postępowanie egzekucyjne umarza w formie postanowienia organ egzekucyjny. Postanowienie to może być wydane na żądanie zobowiązanego, wierzyciela lub urzędu. Wydając rozstrzygnięcie w tym zakresie należy wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności wymienione w art. 59 § 1 u.p.e.a.

¹⁰⁰ Zgodnie z art. 21a ust. 3 ustawy (obowiązuje od 26 stycznia 2021 r.) właściwą do wydania takiego zaświadczenia jest osoba, który wykonała szczepienie.

¹⁰¹ Pomimo, iż takich wyjaśnień udzielono w pkt 3 lit. c wyjaśnień z dnia 17 maja 2023 r. Postanowienie takie powinno obejmować okres od 24 sierpnia 2021 r. do czasu otrzymania informacji o ostatecznym postanowieniu wierzyciela w sprawie zarzutów.

¹⁰² Przepis art. 34 § 4 pkt 2 u.p.e.a. nakazuje organowi egzekucyjnemu zawiesić prowadzone postępowania w przypadku uznania przez wierzyciela zarzutu, o którym mowa w art. 33 § 2 pkt 6 u.p.e.a. (tj. braku wymagalności obowiązku). Niemniej jednak art. 34 § 4 *ad initio* stanowi, iż wydanie powyższego postanowienia jest uzależnione od otrzymania przez organ egzekucyjny od wierzyciela informacji o wydaniu ostatecznego postanowienia uznającego zasadność zarzutu wskazanego w art. 33 § 2 pkt 6 u.p.e.a. Z akt sprawy wynika, iż PPIS w Miliczu wprawdzie wydał postanowienie, którym uznał zarzuty zobowiązanego, w dniu 15 marca 2022 r. niemniej jednak wpłynęło ono do WSSE dopiero w dniu 6 maja 2022 r. W pkt 3 lit. d pisma z dnia 17 maja 2023 r. wskazano, iż ostateczność ww. rozstrzygnięcia stwierdzono na podstawie tego, iż nie wniesiono na nie zażalenia. Mając na uwadze art. 34 § 3 i art. 18 u.p.e.a. w zw. z art. 144 i art. 127 § 2 k.p.a. i art. 12 ust. 2 pkt 1 u.p.i.s. należy zgodzić się ze stwierdzeniem, iż DWIS posiada w tym zakresie wiedzę z urzędu. Niemniej jednak przesyłając ww. postanowienie z dnia 15 marca 2022 r. PPIS w Miliczu nie wykazał, aby zostało ono skutecznie doręczone adresatowi. Tym samym DWIS otrzymując je nie miał wiedzy w zakresie tego czy weszło ono do obrotu prawnego, jak i nie poczynił żadnych ustaleń w tym zakresie.

¹⁰³ Patrz: str. 22 i 23 oraz przypis nr 79 i wywód w nim zawarty oraz pkt 7 lit a pisma z dnia 7 czerwca 2023 r.

w kwestii zarzutów¹⁰⁴. Wprawdzie pouczenie w powyższym zakresie zawarte w tytule wykonawczy było prawidłowe, niemniej jednak nie może to oznaczać pominięcia i negatywnej oceny w zakresie nieprawidłowego zredagowania pouczenia ww. aktu administracyjnego.

[dowód: akta kontroli str.: 1265 – 1266, 1321]

W toku kontroli stwierdzono, iż w sprawach o nr: EP.906.2.78.2018, EP.906.2.108.2018, EP.906.2.15.2019 i EP.906.2.65.2019 pomiędzy wpływem do WSSE wniosków egzekucyjnych PPIS a nadaniem wystawionych przez nich tytułom wykonawczych klauzul zaistniał długi okres beczynności kontrolowanego organu, co obrazuje poniższa tabela.

Tabela nr 3

Lp.	Znak sprawy	Data wniosku o wszczęcie egzekucji	Data nadania tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności	Okres beczynności
1.	EP.906.2.78.2048	21.05.2018 r.	10.03.2022 r.	3 lata 9 miesięcy 17 dni
2.	EP.906.2.108.2018	19.06.2018 r.	21.01.2021 r.	2 lata 7 miesięcy 2 dni
3.	EP.906.2.15.2019	22.02.2019 r.	10.09.2021 r.	2 lata 6 miesięcy 19 dni
4.	EP.906.2.65.2019	10.05.2019 r.	30.10.2019 r.	5 miesięcy 20 dni

Z akt sprawy nie wynika, aby w tym czasie DWIS podejmował jakiegokolwiek inne działania. Z udzielonych wyjaśnień wynika, iż tak długi okres czasu wynikał z niedających się wcześniej przewidzieć, ani zaplanować, okoliczności wymagających podjęcia działań w ramach bieżącego nadzoru sanitarno-epidemiologicznego¹⁰⁵. Wyjaśnienia te zasługują na częściowe przyjęcie¹⁰⁶. Niemniej jednak, w powyższej kwestii aktualny pozostaje wywód dot. terminowości podejmowania przez DWIS działań w przedmiocie wyegzekwowania obowiązku wykonania szczepień, jaki zawarto na str. 8 niniejszego dokumentu. Znaczenie szybkiego podejmowania działań w powyższym zakresie (i konsekwencji ich niepodejmowania) zostanie szczegółowo wykazana przy opisie każdego z ww. postępowań.

[dowód: akta kontroli str. 206 – 207, 211 – 213, 885 – 887, 974 - 976 1031 – 1039, 1052 - 1054]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż w postępowaniu nr EP.906.2.78.2018 DWIS nieterminowo przekazywał wniesione środki odwoławcze i środki zaskarżenia właściwym organom. Zażalenie na postanowienie ws. nałożenia grzywny w celu przymuszenia przekazano po 20 dnia od daty jego otrzymania. W tym samym terminie przekazano zarzuty wierzycielowi. Z kolei zażalenia na postanowienie ws. zarzutów otrzymane w dniu 18 października 2022 r. przesłano Ministrowi Zdrowia pismem z dnia 2 stycznia 2023 r. (po ponad 2,5 miesiąca). W ocenie organu kontroli terminy te, z uwagi ma mały stopień skomplikowania ww. pism, były zbyt długie¹⁰⁷.

[dowód akta kontroli str.: 206, 211, 747 - 893]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż w sprawie EP.906.2.108.2018 DWIS

¹⁰⁴ W pouczeniu tym wskazano zarówno podstawy jak i termin wniesienia zarzutów według stanu prawnego obowiązującego przed 30 lipca 2020 r. Tymczasem niniejsze postępowanie zostało wszczęte w 2023 roku, co oznacza iż pouczenie w zakresie zarzutów powinno uwzględniać aktualny stan prawny.

¹⁰⁵ Patrz: pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a, pkt 3 lit. a i 4 lit. a pisma z dnia 7 czerwca 2023 r.

¹⁰⁶ W szczególności w okresie dotyczącym wprowadzenia stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii, tj. od marca 2020 roku.

¹⁰⁷ Patrz: art. 18 u.p.e.a. w zw. z art. 12, art. 144 i art. 133 k.p.a. oraz uwagi zawarte w przypisie nr 81 i nr 82.

nieprawidłowo wskazał w piśmie z dnia 6 marca 2020 r. skierowanym do Prokuratora Rejonowego w Środzie Śląskiej, iż w niniejszej sprawie nie doszło do wszczęcia egzekucji. Aktualnym pozostaje stanowisko, jakie w powyższym zakresie zajęto w jednym z postępowań opisanych w części III.2. niniejszego dokumentu¹⁰⁸.
[dowód: akta kontroli str.: 207, 212, 972 - 973]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż zażalenie zobowiązanego na postanowienie nakładające grzywnę w celu przymuszenia wpłynęło do WSSE w dniu 22 kwietnia 2021 r. Jego przekazanie do Ministra Zdrowia nastąpiło pismem z dnia 5 maja 2021 r., wysłanym w dniu 19 maja 2021 r. Tym samym, pomiędzy otrzymaniem przez DWIS opisanego powyżej środka odwoławczego, a jego faktycznym przekazaniem upłynęło 27 dni, co stanowi o uchybieniu terminu przewidzianego na tego typu czynności¹⁰⁹. Podobna sytuacja wystąpiła przy przekazaniu PPIS w Środzie Śląskiej zarzutów zobowiązanego, zawartych w ww. piśmie z dnia 20 kwietnia 2021 r. wraz z zażaleniem. Nastąpiło to w dniu 10 maja 2021 r., a więc 18 dni po ich otrzymaniu. Z uwagi na mały stopień skomplikowania tej czynności jest w ocenie organu kontroli terminem zbyt długim¹¹⁰.

W dniu 25 maja 2021 r. PPIS w Głogowie wydał postanowienie w sprawie stanowiska wierzyciela wobec wniesionych zarzutów, którym oddalił zarzuty nieistnienia obowiązku oraz braku wymagalności obowiązku. W dniu 13 lipca 2021 r. DWIS w postanowieniu wydanym w wyniku wniesienia zażalenia na ww. postanowienie wierzyciela utrzymał je w mocy. W pouczeniu wskazał, iż przysługuje na nie zażalenie. W dniu 16 sierpnia 2021 r. wydał postanowienie w sprawie zarzutów, o którym mowa w art. 34 § 4 u.p.e.a w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r., którym odmówił ich uwzględnienia. Również i to rozstrzygnięcie stało się przedmiotem zażalenia zobowiązanego. Wpłynęły one do WSSE w dniu 20 września 2021 r., a ich przekazanie do Ministra Zdrowia nastąpiło w dniu 4 listopada 2021 r., a więc 45 dni później.

Mając na uwadze zawarty powyżej opis stanu faktycznego niniejszej sprawy należy na wstępie zaznaczyć, iż w ostatniej z opisanych kwestii aktualne pozostają uwagi z poprzedniego akapitu. Osobnego omówienia wymaga natomiast postanowienie DWIS z dnia 13 lipca 2021 r. Jak bowiem zaznaczono powyżej, zostało ono wydane w wyniku wniesienia zażalenia na postanowienie PPIS w Środzie Śląskiej z dnia 25 maja 2021 r. **Tym samym ww. postanowienie DWIS było ostateczne i nie przysługiwały od niego żadne środki odwoławcze¹¹¹. Pouczenie zawarte w ww. postanowieniu było zatem w rażący sposób nieprawidłowe.**

Należy ponadto zwrócić uwagę na fakt, iż w treści pisma zobowiązanego z dnia 20 kwietnia 2021 r. podniósł on zarzut prowadzenia postępowania przez niewłaściwy organ egzekucyjny (art. 33 § 1 pkt 9 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r.). Niemniej jednak, z treści postanowienia PPIS w Środzie Śląskiej z dnia 25 maja 2021 r. nie wynika, aby wierzyciel zajął stanowisko również wobec tego zarzutu. Pomimo tego, DWIS postanowieniem z dnia 13 lipca 2021 r. utrzymał w mocy powyższe rozstrzygnięcie, pomimo, iż powinien je uchylić w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania wierzycielowi, czego nie uczynił¹¹². W ocenie organu kontroli oznacza to, iż postanowienie

¹⁰⁸ Patrz: str. 15 – 16 oraz przypis nr 47.

¹⁰⁹ Patrz: przypis nr 107.

¹¹⁰ Patrz: przypis nr 107.

¹¹¹ Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 3 i art. 12 ust. 1 u.p.i.s. w zw. z art. 18 i art. 34 § 1 i § 2 u.p.e.a., art. 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej oraz art. 144 i art. 127 § 1 k.p.a. Patrz: pkt 2 lit. e pisma z 7 czerwca 2023 r. – z wyjaśnieniami, iż na postanowienie DWIS z dnia 13 lipca 2021 r. wniesiono zażalenie, lecz nie zostało ono jeszcze rozpatrzone.

¹¹² Zgodnie z art. 18 i art. 34 § 2 u.p.e.a. w zw. z art. 144 i art. 138 § 2 k.p.a. Wydawanie przez DWIS merytorycznego rozstrzygnięcia było nieuprawnione, albowiem przepis art. 34 § 1 u.p.e.a. w zw. z art. 13 ust. 1

PPIS w Środzie Śląskiej może być dotknięte wadą kwalifikowaną rażącego naruszenia prawa, wskazaną w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., natomiast postanowienie DWIS z dnia 16 sierpnia 2021 r. wadą opisaną w art. 145 § 1 pkt 6 k.p.a. tj. wydaniem bez uprzedniego uzyskania stanowiska innego organu wymaganego prawem¹¹³.

Poza powyższym należy również wskazać na następującą kwestię. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż długi okres całkowitej bezczynności organu w kwestii nadania tytułowi wykonawczemu klauzuli wykonalności (prawie 4 lata) skutkuje tym, iż obecnie DWIS musi umorzyć niniejsze postępowanie. Z dniem 9 września 2022 r. osoba podlegająca obowiązkowemu szczepieniu ukończyła 18 lat, a więc dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego wobec jej rodziców jest niedopuszczalne¹¹⁴.

[dowód: akta kontroli str.: 206 – 207, 212, 894 - 1000]

W wyniku kontroli stwierdzono, iż w sprawie EP.906.2.15.2019 zarzuty w sprawie egzekucji oraz zażalenia na postanowienie w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia wpłynęły do WSSE w dniu 29 listopada 2021 r. Przekazanie ww. zażalenia nastąpiło pismem z dnia 16 grudnia 2021 r., a więc po 17 dniach, a więc z uchybieniem terminu. Analogiczna sytuacja wystąpiła przy przekazaniu zarzutów. Przekazano je PPIS w Głogowie pismem z dnia 30 grudnia 2021 r., a więc 31 dni po dacie ich otrzymania, co z uwagi na mały stopień skomplikowania tej czynności jest w ocenie organu kontroli terminem zbyt długim¹¹⁵.

Ponadto w wyniku kontroli stwierdzono, iż jedno ze szczepień ochronnych w momencie wpływu do WSSE wniosku PPIS w Głogowie już nie było wymagalne, z uwagi na wiek dziecka¹¹⁶. Pomimo tego, wierzyciel wskazał je w tytule wykonawczym. Zasadnie DWIS nie wskazał go w treści sentencji postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia. Niemniej jednak, w zakresie ww. szczepienia powinno zostać wydane z urzędu postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, czego kontrolowany organ nie uczynił¹¹⁷.

[dowód: akta kontroli str.: 207, 212, 1001 - 1039]

Jak wynika z akt sprawy nr EP.906.2.65.2019, poza przesłaniem zobowiązanemu postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia, co miało miejsce w listopadzie 2019 roku, nie podejmowano żadnych innych czynności w przedmiocie zastosowania wobec

---

i art. 29 ustawy zmieniającej stanowi, iż organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie zarzutów po uzyskaniu ostatecznego stanowiska wierzyciela. Wydawanie rozstrzygnięcia w sprawie stanowiska wobec zarzutów tylko przez organ drugiej instancji stanowiłoby naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania sformułowanej w art. 15 k.p.a. i odpowiednio stosowanej w postępowaniu egzekucyjnym na mocy art. 18 u.p.e.a.

¹¹³ W ocenie organu kontroli rażące naruszenie prawa objawia się w niniejszej sprawie tym, iż zgodnie z art. 34 § 1 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020 r. wierzyciel ma obowiązek zająć stanowisko ws. wniesionych zarzutów w formie postanowienia. Brak zajęcia stanowiska wobec jasno i czytelnie sformułowanego zarzutu (patrz: str. pisma zobowiązanego z dnia 20 kwietnia 2021 r.) w oczywisty sposób narusza ww. przepis.

¹¹⁴ Patrz: art. 5 ust. 2 ustawy w zw. z art. 10 § 1 i art. 11 kodeksu cywilnego i art. 92, art. 93 § 1 i art. 95 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz art. 59 § 1 pkt 4 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do 29 lipca 2020 r. i art. 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej. Z uwagi na brzmienie art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, powyższych przepisów oraz § 2 pkt 1, pkt 5 i pkt 11 oraz § 3 pkt 1, pkt 5 – i pkt 11 rozporządzenia ws. szczepień (szczepienia przeciwko chorobom wymienionym w powyższych przepisach są przedmiotem postępowania EP.906.2.108.2019) możliwe będzie wszczęcie postępowania egzekucyjnego bezpośrednio wobec osoby, która ww. szczepieniom podlega – są one bowiem wymagalne do czasu kończenia przez nią 19 roku życia.

¹¹⁵ Patrz: przypis nr 110.

¹¹⁶ Patrz: § 3 pkt 3 rozporządzenia ws. szczepień.

¹¹⁷ Patrz: art. 59 § 1 pkt 2, § 3 i § 4 i art. 26 § 1 u.p.e.a. w brzmieniu obowiązującym do dnia 29 lipca 2020r. w zw. z art. 13 ust. 1 i art. 29 ustawy zmieniającej oraz § 3 pkt 3 rozporządzenia ws. szczepień.

zobowiązanego kolejnych środków egzekucyjnych, jak i nie podejmowano działań mających na celu zakończenie niniejszego postępowania. Przyczyną takiego stanu rzeczy był brak doręczenia zobowiązanemu postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia oraz tytułu wykonawczego¹¹⁸. Niemniej jednak, pomimo zajęcia stanowiska, iż nie doszło do doręczenia ww. dokumentów, z akt sprawy nie wynika, aby DWIS podejmował jakiegokolwiek działanie w celu ustalenia aktualnego miejsca zamieszkania zobowiązanego. Mając na uwadze powyższe należy wskazać, iż tak długi okres całkowitej beczynności organu (ponad 3,5 roku) skutkuje tym, iż obecnie DWIS może prowadzić niniejsze postępowanie jedynie do dnia 31 sierpnia 2023 r. Z dniem 1 września 2023 r. osoba podlegająca obowiązkowemu szczepieniu ukończy 18 lat, a więc dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego wobec jej rodziców będzie niedopuszczalne¹¹⁹. Ponadto, należy wskazać, iż nie można uznać, że w niniejszej sprawie nie doszło do doręczenia ww. dokumentów. Ze zwrotnego poświadczenia odbioru wynika jedynie, iż adresat przesyłki nie odebrał jej w terminie. Została ona przez DWIS przesłana na ten sam adres, na który PPIS w Dzierżoniowie skutecznie doręczył zobowiązanemu upomnienie. Tym samym należy uznać, iż w niniejszej sprawie miała miejsce tzw. *fikcja doręczenia*, o której mowa w art. 44 k.p.a. w zw. z art. 18 u.p.e.a. To zaś potwierdza, iż DWIS pozostaje w niniejszej sprawie w beczynności od listopada 2019 roku.

[dowód: akta kontroli str.: 207 – 208, 213, 1040 - 1057]

W wyniku kontroli postępowania EP.906.1.2.2020 stwierdzono, iż pismem z dnia 15 stycznia 2020 r. DWIS zawiadomił wierzyciela tj. PPIS w Trzebnicy o nieprzystąpieniu do egzekucji na podstawie art. 29 § 2 pkt 3 u.p.e.a., zwracając mu jednocześnie tytuł wykonawczy. Wadliwość powyższej praktyki została opisana w części III.2. niniejszego dokumentu, w związku z czym niecelowym jest jej powielanie¹²⁰.

W wyniku kontroli stwierdzono, iż w niniejszym postępowaniu zobowiązany wniósł pismami z dnia 26 lipca 2020 r. zarzuty oraz zażalenie na postanowienie z dnia 16 lipca 2020 r. o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia. Powyższe środki odwoławcze wpłynęły do WSSE w dniu 3 sierpnia 2020 r., natomiast ich przekazanie odpowiednio do Ministra Zdrowia oraz do PPIS w Trzebnicy nastąpiło pismami z dnia 21 października 2020 r. Pomiędzy ww. wydarzeniami upłynęło zatem 79 dni. Pomiędzy 27 sierpnia 2020 r. a 16 września 2020 r. (20 dni) DWIS oczekiwał na przedstawienie przez pełnomocnika zobowiązanych umocowania do występowania w ich imieniu oraz dowodu uiszczenia opłaty skarbowej za jego złożenie. Niemniej jednak, pomiędzy 3 a 26 sierpnia 2020 r. (23 dni) oraz pomiędzy 17 września 2020 r. a 21 października 2020 r. (34 dni) organ egzekucyjny nie podejmował żadnych innych czynności poza wydaniem w dniu 28 września 2020 r. postanowienia o wstrzymaniu wykonania postanowienia o nałożeniu grzywny. W ocenie organu egzekucyjnego, mając na uwadze mały stopień skomplikowania wezwania z dnia 27 sierpnia 2020 r. oraz małą objętość pisma pełnomocnika zobowiązanych otrzymanego dnia 16 września 2020 r., można było podjąć ww. czynności szybciej. Zaprezentowany powyżej przebieg postępowania wskazuje bowiem na brak przestrzegania zasady szybkości.

Kolejna kwestia wymagająca omówienia w niniejszym postępowaniu dotyczy postanowienia PPIS w Trzebnicy nr 01/20 z dnia 16 listopada 2020 r. wydanego

---

¹¹⁸ Patrz: pkt 4 lit. b pisma z dnia 7 czerwca 2023 r.

¹¹⁹ Patrz: przypis nr 116. Ponadto, z uwagi na brzmienie art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, powyższych przepisów oraz § 2 pkt 1, pkt 5 – pkt 7, pkt 10 i pkt 11 oraz § 3 pkt 1, pkt 5 – pkt 7, pkt 10 i pkt 11 rozporządzenia ws. szczepień (szczepienia przeciwko chorobom wymienionym w powyższych przepisach są przedmiotem postępowania EP.906.2.65.2019), możliwe będzie wszczęcie postępowania egzekucyjnego bezpośrednio wobec osoby, która ww. szczepieniom podlega – są one bowiem wymagalne do czasu zakończenia przez nią 19 roku życia.

¹²⁰ Patrz wywód zawarty na str. 12 i 13 niniejszego dokumentu oraz w przypisach nr 38 – nr 41.

w przedmiocie stanowiska wierzyciela wobec wniesionych zarzutów. Jak zaznaczono powyżej, DWIS przekazał wierzycielowi zarzuty pismem z dnia 21 października 2020 r. Zażalenia na powyższe postanowienie sporządzono 20 listopada 2020 r., nadano zaś w placówce operatora pocztowego w dniu 24 listopada 2020 r. PPIS w Trzebnicy przekazał je DWIS celem rozpoznania pismem z dnia 14 grudnia 2020 r. Postanowieniem z dnia 25 marca 2021 r. DWIS utrzymał w mocy ww. postanowienie PPIS w Trzebnicy. Opisana powyżej procedura miała prawidłowy przebieg. Niemniej jednak, z udostępnionych akt sprawy nie wynikało kiedy ww. postanowienie wierzyciela z dnia 16 listopada 2020 r. zostało skutecznie doręczone zobowiązanemu. Jediną pewną datą jest 24 listopada 2020 r. tj. dzień nadania zażalenia na ww. rozstrzygnięcie w placówce operatora pocztowego. Pomędzy tymi datami jest 8 dni różnicy. Zgodnie z art. 17 § 1 u.p.e.a. termin na wniesienie zażalenia wynosi 7 dni. Pomimo wezwania do wyjaśnienia tej kwestii, udzielone informacje nie pozwalają na stwierdzenie, czy ww. zażalenie wniesiono w terminie¹²¹. Wprawdzie DWIS postanowieniem z dnia 25 marca 2021 r. dokonał merytorycznego rozpatrzenia wniesionego zażalenia, co każe przypuszczać, iż wniesiono je w terminie, niemniej jednak opisany powyżej stan faktyczny nie może zostać pozytywnie oceniony.

[dowód: akta kontroli str.: 208, 213 - 214, 1064 – 1092, 1104 – 1107, 1113 - 1143]

W wyniku kontroli ustalono, iż w sprawie EP.906.1.8.2021 w dniu 24 sierpnia 2021 r. do WSSE wpłynęły zarzuty wobec prowadzonej egzekucji, zażalenia na postanowienie z dnia 30 lipca 2021 r. o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia oraz pismo zawierające wnioski o:

- odstąpienie od czynności egzekucyjnych na podstawie art. 45 u.p.e.a.;
- umorzenia prowadzonego postępowania na podstawie art. 59 u.p.e.a.;
- wydanie zaświadczenia o wykonaniu obowiązku;
- zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania przedmiotowego wniosku.

Stan faktyczny niniejszego postępowania opisany powyżej oraz zdarzenia, jakie nastąpiły później jest analogiczny jak w przypadku postępowania nr EP.906.1.10.2021, opisanego w części III.4 niniejszego dokumentu. Tym samym, uwagi jakie poczyniono w jego zakresie będą odnosić się również do niniejszego postępowania, w związku z czym bezcelowym byłoby ich powtarzanie w tym miejscu¹²².

[dowód: akta kontroli str.: 208 – 209, 214, 219, 1205 - 1274]

W wyniku kontroli ustalono, iż w sprawie EP.3151.16.2022 zobowiązany w dniu 2 lutego 2023 r. nadał w placówce operatora pocztowego¹²³ pismo zawierające zarzuty wobec prowadzonej egzekucji oraz pismo zawierające wniosek o umorzenie prowadzonego postępowania. Obydwa ww. dokumenty wpłynęły do WSSE w dniu 8 lutego 2023 r. Niniejsza kontrola rozpoczęła się w dniu 18 kwietnia 2023 r., a więc 69 dni później. Z akt sprawy wynika, iż w tym czasie DWIS wydał postanowienie o wstrzymaniu wykonania postanowienia w przedmiocie nałożenia grzywny w celu przymuszenia. Nie podjęto natomiast żadnych działań w przedmiocie przekazania ww. zarzutów wierzycielowi oraz w przedmiocie rozpatrzenia wniosku o umorzenie postępowania¹²⁴. Mając na uwadze powyższe, oraz zawarte w powyższych punktach niniejszego dokumentu uwagi dot. szybkości działania organu egzekucyjnego¹²⁵ opisany powyżej sposób postępowania należy ocenić negatywnie.

---

¹²¹ Patrz: pkt 5 lit. f pisma z dnia 7 czerwca 2023 r.

¹²² Patrz: str. 26 – 27 niniejszego dokumentu i przypisy nr 96 – nr 102 i uwagi tam zawarte.

¹²³ Patrz: pkt 7 lit b pisma z dnia 7 czerwca 2023 r.

¹²⁴ W pkt 7 lit. c pisma z dnia 7 czerwca 2023 r. wskazano, iż cyt.: *Sprawy bieżące jeszcze nie załatwione czekają w kolejce.*

¹²⁵ Patrz: wywód na str. 8 i 9 oraz w przypisie nr 26, jak również wywód na str. 23 i w przypisie nr 82 niniejszego dokumentu.

Zaznaczenia przy tym wymaga, iż kontrolujący zdają sobie sprawę z tego, iż rzetelne rozpatrzenie wniosku wymagającego analizy stanu faktycznego i prawnego sprawy (jak np. wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego) jest działaniem, które może wymagać czasu. Niemniej jednak, fakt braku podjęcia jakichkolwiek czynności przez 69 dni (zobrazowanych chociażby notatkami służbowymi lub projektem rozstrzygnięcia) nie może być oceniony pozytywnie. Jednoznacznie negatywnie należy natomiast ocenić fakt braku przekazania przez ponad dwa miesiące zarzutów wierzycielowi, w szczególności w przypadku gdy przepis art. 34 § 1 u.p.e.a. nakazuje aby tej czynności dokonać *niezwłocznie*. [dowód: akta kontroli str. : 209, 214 – 215, 220, 223, 1275 - 1313]

W zakresie postępowania o nr EP.3151.9.2023 należy wskazać iż wniosek PPIS w Świdnicy wpłynął do WSSE w dniu 16 marca 2023 r. za pośrednictwem platformy ePUAP oraz w dniu 22 marca 2023 r. za pośrednictwem operatora pocztowego¹²⁶. Z udostępnionych akt postępowania wynika, iż klauzula wykonalności została nadana tytułowi wykonawczemu w dniu 23 marca 2023 r., niemniej jednak z uwagi na formę tytułu wykonawczego (skan dokumentu nie zaś dokument elektroniczny) działanie to nie było prawidłowe. W części III.2. niniejszego dokumentu (str. 13 i str. 14) szczegółowo omówiono powyższą kwestię, w związku z czym nie ma potrzeby jej powtarzać w tym miejscu.

Ponadto, z akt sprawy wynika, iż ww. postanowienie zostało przesłane w wersji elektronicznej PPIS w Świdnicy. Jak zaznaczono powyżej, datą jego wydania jest dzień 24 marca 2023 r. Tymczasem z dokumentacji sprawy wynika, iż DWIS podpisał je kwalifikowanym podpisem elektronicznym w dniu 28 marca 2023 r., co również należy negatywnie ocenić.

[dowód: akta kontroli str.: 210, 215, 224, 1314 - 1339]

IV. Podsumowanie.

Obszarowi opisanemu w części III.2. niniejszego dokumentu przyznano ocenę częściową **pozytywną z nieprawidłowościami.**

Obszarowi opisanemu w części III.3. niniejszego dokumentu przyznano ocenę częściową **pozytywną z nieprawidłowościami.**

Obszarowi opisanemu w części III.4. niniejszego dokumentu przyznano ocenę częściową **negatywną.**

Obszarowi opisanemu w części III.5. niniejszego dokumentu przyznano ocenę częściową **pozytywną z nieprawidłowościami.**

Wykonywanie przez DWIS zadania będącego przedmiotem niniejszej kontroli oceniono, na podstawie przyznanych ocen częściowych **pozytywnie z nieprawidłowościami.** Przedmiotowej oceny dokonano w oparciu o metodykę kontroli i mierniki zawarte w programie kontroli.

W wyniku kontroli stwierdzono, iż realizacja przez DWIS zadań przekazanych mu porozumieniem jest obciążona dużą ilością nieprawidłowości, które po części wynikają ze znacznego obciążenia Państwowej Inspekcji Sanitarnej innymi zadaniami, w szczególności zaś w latach 2020 – 2022 zadaniami związanymi z przeciwdziałaniem skutkom epidemii SARS-CoV2. Czas trwania niektórych ze spraw wynika również z tego, w ich toku pewnych czynności muszą dokonać również inne organy, na działania których DWIS nie ma wpływu, a które to działania są wymagane przepisami prawa. Niemniej jednak, nie wszystkie

---

¹²⁶ Patrz: pkt 8 pisma z dnia 7 czerwca 2023 r.

z opisanych powyżej nieprawidłowości mają swoje źródło w szerokim wachlarzu zadań jakie realizuje DWIS. Duża część z nich ma, w ocenie organu kontroli swoje źródło w niewystarczającej znajomości przepisów przez pracowników WSSE wykonujących zadania objęte kontrolą oraz niewystarczającym nadzorem. Ponadto, z uzyskanych w toku kontroli informacji wynika również to, iż DWIS bardzo rzadko podejmuje jakiegokolwiek działania w celu monitorowania postępowań jakie prowadzą inne organy, a które mają wpływ na możliwość dalszego prowadzenia poszczególnych administracyjnych postępowań egzekucyjnych. Jak wykazano powyżej w części spraw opieszałość i bezczynność doprowadziła (lub doprowadzi w niedługim czasie) do tego, iż dane postępowanie trzeba będzie umorzyć. Ponadto kontrola wykazała, iż akty administracyjne wydane w niektórych z poddanych kontroli postępowań mogą być obarczone wadami kwalifikowanymi, co w przypadku ich potwierdzenia przez właściwe organy, może skutkować ich wyeliminowaniem z obrotu prawnego.

Nie można jednak pominąć faktu, iż zadania objęte porozumieniem nie są prostymi sprawami, są one bowiem uregulowane w wielu aktach normatywnych oraz obszar ten podlegał i podlega licznym zmianom. Ponadto, zadania objęte porozumieniem dotyczą bardzo wrażliwych społecznie obszarów oraz praw i wolności obywateli, dlatego też zrozumiałym jest, iż w każdym z postępowań należy brać pod uwagę wiele czynników mających wpływ na ich przebieg. Nie można również pominąć tego, iż od czasu zawarcia i wejścia w życie porozumienia do czasu przeprowadzenia niniejszej, pierwszej kontroli, dot. prawidłowości jego wykonywania upłynęło 9 lat. Przez ten okres mogło powstać (i powstało, co ukazała niniejsza kontrola) wiele nieprawidłowości, których pracownicy WSSE mogli nie wykryć lub nie mieć świadomości ich istnienia, z uwagi na rozległy katalog realizowanych przez nich zadań oraz z uwagi na ilość poszczególnych wniosków egzekucyjnych od PSSE (w szczególności w latach 2018 - 2019) i liczbę pracowników WSSE oddelegowanych do ich obsługi.

Podsumowując, organ kontroli wyraża przekonanie, iż niniejszy dokument pozwoli na wyeliminowanie nieprawidłowości, których istnienie wykazała niniejsza kontrola oraz na sprawniejsze prowadzenie zadań będących jej przedmiotem, jak również na podniesienie poziomu wiedzy pracowników WSSE oddelegowanych do ich wypełniania. Ze swojej strony organ kontroli zapewnia, że może udzielić DWIS merytorycznego wsparcia w dalszej realizacji zapisów porozumienia, o ile taka jest jego wola.

V. Zalecenia pokontrolne.

W dniu 20 lipca 2023 r. kierownikowi jednostki kontrolowanej doręczono projekt wystąpienia pokontrolnego sporządzony dnia 19 lipca 2023 r. Do ustaleń zawartych w niniejszym dokumencie nie złożył on w ustalonym terminie (tj. do 31 sierpnia 2023 r., mając na uwadze art. 40 ust. 2 ustawy o kontroli w administracji rządowej) zastrzeżeń.

Treść niniejszego wystąpienia pokontrolnego, mając na uwadze powyższe oraz przepis art. 46 ust. 1 oraz ust. 3 pkt 1 i pkt 3 ustawy o kontroli w administracji rządowej, obejmuje treść projektu wystąpienia pokontrolnego z dnia 19 lipca 2023 r. oraz poniższe zalecenia dotyczące usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości i usprawnienia funkcjonowania jednostki kontrolowanej, a także termin na poinformowanie o podjętych w związku z ww. zaleceniami działaniach lub o przyczynach ich niepodjęcia.

Na podstawie ustaleń kontroli, w celu dalszego usprawnienia realizacji kontrolowanego zadania należy:

1. Podjąć działania mające na celu wyeliminowanie znacznych luk czasowych w prowadzonych postępowaniach (w zakresie weryfikowania wniosków otrzymanych od PPIS, w zakresie nadawania tytułom wykonawczym klauzul wykonalności, w zakresie prowadzenia postępowań egzekucyjnych, w zakresie przekazywania środków odwoławczych właściwym organom).
2. Rzetelniej weryfikować otrzymane od poszczególnych PPIS oraz zobowiązanych wnioski i podania, a w przypadku wykrycia w ich treści nieprawidłowości, braków lub innych cech niewłaściwych podejmować działania adekwatne do aktualnego etapu postępowania oraz zgodne z obowiązującymi przepisami prawa (m. in. nie nadużywać instytucji odmowy przystąpienia do egzekucji, nie doprowadzać do stanu, w którym otrzymany wniosek jest w nieuprawniony sposób pozostawiany bez rozpoznania, bezwzględnie przestrzegać swojej właściwości miejscowej do rozpoznania poszczególnych wniosków, nie podejmować działań, których konsekwencją może być podjęcie rozstrzygnięcia obciążonego wadą kwalifikowaną).
3. Sporządzać osobne pismo dla każdej prowadzonej sprawy, zamiast jednego pisma dla kilku spraw.
4. Rzetelnie dokumentować przebieg poszczególnych spraw i nie odsyłać otrzymanych dokumentów w przypadku gdy obowiązek ten nie wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa.
5. Właściwie opisywać na zwrotnych poświadczeniach odbioru zawartość przesyłek kierowanych do uczestników postępowania.
6. Rozważyć monitowanie (oraz pisemne dokumentowanie tych działań w formie notatek służbowych) stanu rozpatrywania wniesionych środków odwoławczych (tj. zarzutów oraz zażaleń) u podmiotów, którym je przekazano do rozpatrzenia.
7. W kierowanych do uczestników postępowań pismach dotyczących środków zaskarżenia należy zawierać właściwe pouczenia co do ich zakresu, podstaw oraz organów właściwych do ich rozpatrzenia.
8. Rozważyć umorzenie prowadzonych postępowań w sprawach, w których osoba podlegająca szczepieniu stała się pełnoletnia lecz nie ukończyła jeszcze 19 lat, oraz poinformować właściwego PPIS o tym, iż może wnioskować o wszczęcie postępowania bezpośrednio wobec takiej osoby.
9. Rozważyć umorzenie postępowań prowadzonych wobec osób, które w momencie ich wszczęcia postępowania podlegały obowiązkowemu szczepieniu ochronnemu, a które obecnie ukończyły 19 lat.

Proszę o poinformowanie o sposobie wykonania powyższych zaleceń lub o przyczynach ich niewykonania, w terminie **do 31 października 2023 r.** (art. 49 ustawy o kontroli w administracji rządowej).

Z up. WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO
II WICEWOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

/-/

Bogusław Szpytma